

*Би^з билмаған
Мұқими^й*

БИЗ БИЛМАГАН МУҚИМИЙ

(Янги аниқланган ва матни қайта тикланган
асарлар)

Нашрга тайёрловчи ва изоҳлар муваллифи:
Кўлдош Пардаев

Ч 1438

Тошкент – 2019

УЎК 821.512.133(092)

КБК 84(5Ў)6

П 33

Пардаев, Қўлдош.

Биз билмаган Муқимий [Матн] / нашрга тайёрловчи ва изоҳлар муаллифи: К.Пардаев. – Тошкент: Muharrir nashriyoti, 2019 – 160 б.

ISBN 978-9943-6285-0-2

Тўпламда Муқимий асарлари жорий нашрларида “ғоявий таҳрир”га учраб, наинки мазмунан хирадашган, балки коммунистик мағкурага мослаштирилиб “ишлов берилган” шеърлар матни мӯътабар қўлёзма манбалар асосида қайта тикланган. Республикаиз фондларида сакланяётган қўлёзмалар устида олиб борилган кўп йиллик илмий изланишилар натижасида аниқланган ва шу пайтга қадар илмий жамоатчиликка маълум бўлмаган турли жанрларга оид назмий асарлар биринчи марта илмий истифодага олиб кирилмоқда. Муқимий асарларининг жорий нашрларида учрамайдиган, бошқа олимлар томонидан матбуотда эълон қилинган шеърлар матни ҳам бир жилдга жамланиб, зарур илмий изоҳлар берилган.

Бу каби янги топилган ва таҳрир қилинган шеърий асарлар матнининг тикланиши Муқимий адабий даврасини, бадиий-эстетик дунёсини ўрганишида муҳим илмий қимматга эга.

Тўплам олий ўқув юртлари филология факультетлари ўқув жараёнида фойдаланиш учун ва Муқимий шеърияти ихолосмандларига мўлжалланган.

УЎК 821.512.133(092)

КБК 84(5Ў)6

Масъул муҳаррир ва сўзбоши муаллифи:

Нурбой Жабборов,

филология фанлари доктори, профессор

Тақризчилар:

Боқиҷон Тўхлиев,

филология фанлари доктори, профессор;

Дилнавоз Юсупова,

филология фанлари доктори;

Акром Деконов,

филология фанлари номзоди

Тўплам Алишер Навоий номидаги Тошкент давлат ўзбек тили ва адабиёти университети Кенгашининг 2019 йил 30 ноябрдаги 5-сонли мажлиси баённомаси билан нашрга тавсия этилган.

ISBN 978-9943-6285-0-2

© К.Пардаев.

© «Muharrir nashriyoti»,
Тошкент, 2019

МҰҚИМИЙНИНГ ЁНМАГАН ҚҰЛЁЗМАЛАРИ

“Құләзмалар ёнмайды”, деган эски, лекин ҳеч қаңон эскирмайдиган нақл бор. Ушбу ҳикматнинг ҳақиқатта нечөғлиқ мувофиқ экани тарихда күп бор исботини топган. Замонлар әврилади, салтанатлар үрин алмашади, мағкуралар турланади. Улардан ҳар бири улуғ ижодкорлар, буюк мутафаккирлар адабий-илмий меросидан үз манфаати йўлида фойдаланмоқ истайди. Миллатимизнинг буюк ва муҳташам тарихи, муazzам адабиёти борлиги исбот талаб қилмайди. Бироқ тарих ва тақдир тақозоси билан халқимиз бошдан кечирган мустабид тузумларда ҳақиқатнинг кўзига тупроқ сочишга ҳаракатлар бўлгани ҳам сир эмас. Жумладан, шўролар даврида миллий адабиётимиз тарихи коммунистик мағкурага мослаштирилгани, улуғ шоиру адибларимиз асарлари “ғоявий таҳрир”дан ўtkазилгани, моҳиятга зид талқин этилгани маълум. XIX аср охири – XX аср бошлари Кўқон адабий мухитининг етакчи намояндадаридан бўлган Муҳаммад Аминхўжа Мұқими адабий мероси ҳам ана шундай адолатсизлик қурбонига айланган.

“Ғоявий таҳрир”нинг энг хатарли жиҳати шундаки, бадиий матнни аслиятдан узоқлаштиради, унинг натижасида шоир ёки адиб асарлари таниб бўлмас ҳолатга келади, муаллифнинг ижодий нияти ҳавога соврилади. Бу масала рус матншунослигига кўпроқ ишланган. Рус матншуноси Д.С.Лихачев: “Матннинг “ғоявий таҳрир”дан ўтиши асарнинг стилистик жиҳатлари билан боғлиқ бўлиши ёки боғлиқ бўлмаслиги мумкин. Таҳрир баъзан бутун матн таркибиغا, айрим ҳолларда унинг алоҳида қисмига алоқадор бўлади. Ёзма ёдгорликка бутунлай тескари маъноюкланиши, матнда у

ёки бухил “ғоявий тозалаш” ўтказилган бўлиши мумкин. Ҳатто асарга унда мутлақо бўлмаган ғоя қўшилиши ёки матнда мавжуд бўлган ғоя “қисқартирилиши” ҳоллари ҳам учрайди¹, дея таъкидлайди. Бу фикрлар рус адабиёти материаллари тадқиқи муносабати билан айтилган бўлса-да, ўзбек адабиёти тарихига ҳам тўлиқ алоқадордир.

XIX аср охири – XX аср бошлари Кўкон адабий муҳитининг Фурқат, Завқий сингари намояндалари асарлари ғоявий таҳрир натижасида аслиятдан қанчалик йироклашган бўлса, ушбу “адабий қатағон”дан Муқимий адабий мероси ҳам шунчалик кўп жабр чекди дейилса, асло муболага бўлмас. Навқирон матншунос олим Кўлдош Пардаев “қўлләзмалар чангини ютиш” борасидағи кўп йиллик тажрибаси, чеккан заҳматлари туфайли Муқимий асарларининг Республикаиз қўлләзма фондларида сақланаётган ҳар бир қўлләзмасини синчиклаб ўрганди, шоир шеърларига доир қўлләзма манбаларни бандма-банд, сатрма-сатр, сўзма-сўз қиёслади, таҳлилдан ўтказди. Таянч манба саналган шоирнинг ўз қўли билан кўчирилган дастхат баёзларни тадқиқ қилди. Натижада шоир асарларининг шўролар давридаги нашрларидан тушириб қолдирилган ғазаллардан 69 байт (138 мисра), мухаммаслардан 12 банд (60 мисра), маснавийлардан 11 байт (22 мисра), мураббаъдан 1 мисра. «Саёҳатнома»дан 16 банд (64 мисра) – жами 285 мисра шеърни қайта тиклади. Муттасил изланишлари натижасида Муқимийнинг илмий жамоатчиликка маълум бўлмаган 13 ғазал, 3 мухаммас – жами 194 мисра шеърини аниқлаб, биринчи марта илмий муомалага олиб кирди.

Ёш олимнинг ушбу изланишлари натижасида Муқимий ҳақидаги мавжуд маълумотларнинг,

¹ Лихачев Д.С. При участии А.А. Алексеева и А.Г. Боброва. Текстология на материале русской литературы X – XVII веков. – Санкт-Петербург: Алетейя, 2001. – С. 90.

талқинларнинг аксари илмий ҳақиқатга мутлақо зид экани аён бўлди. Биргина мисол. Шоир асарларининг барча нашрларида машҳур “Саёҳатнома” асарининг мана бу банди қўйидагича берилган:

*Унда бўлус Ғози деди,
Ҳам муфти, ҳам қози деди,
Юрт барча норози деди,
Қилғон иши озор экан.*

Аслида, Ўзбекистон Фанлар академияси Абу Райхон Беруний номидаги Шарқшунослик институти хазинасидаги Муқимий асарларини жамлаган 6352 рақамли қўллэзма баёзнинг 181⁶ – саҳифасида мазкур матн:

*Анда бўлус ҳожи деди,
Ҳам муфти ҳам қози деди,
Юрти ҳама рози деди,
Бечора беозор экан –*

тарзида экан.

Туркийларда “Мен нима дейман, қўбизим не дейди”, деган машҳур нақл бор. Ана, шоир нима деган-у “муҳаррир”лар матнни қандай аҳволга солган. Биз истихолали халқмиз. Кўпинча бундай ҳолатларда ўтмиш салафларимизни оқлашга, “шунга мажбур бўлган”ини исботлашга ҳаракат қиласиз. Лекин ҳеч ким уларнинг тепасида туриб “Муқимиининг (ёки бошқа ижодкорнинг) шеърини қайта ёз”, деган талабни қўймагани аниқ-ку. Ҳеч бўлмаганда, жонига хатар етказиши мумкин бўлган сатрларни қисқартириш имконияти бор эди-ку. Бу ҳол ҳар қандай тафаккур эгасини илм ёки ижод кишисининг эътиқоди қандай бўлиши зарурлиги ҳақида чуқур ўйга толдириши табиий.

Агар адабий манбани яхлит бир иморатга қиёсланса, матншунослик унинг пойдеворидир. Адабиётшунослик ана шу пойдевор устига қурилмоғи зарур. Акс ҳолда у пойдеворсиз иншоот сингари омо-

нат бўлиб қолади. Энди бошдан дўппини олиб ўйлаб кўринг, Муқимий асарларининг юқоридаги каби сунъий “тахрир” қилинган матнлари асосида яратилган талқинларнинг илмга қанчалик алоқаси бор? Маълум бўладики, муайян адабий асар таҳлилини амалга оширишда бирламчи манбаларни чуқур ўрганмасдан ишонарли илмий холосага келиш имконсизdir.

Кўлёзмалар чиндан ҳам ёнмас экан. Ҳақиқатнинг қобирғалари эгилиб-букилгани билан синмаслиги рост экан. Орадан кўп эмас, кам эмас, яrim асрдан кўпроқ муддат ўтиб, илмий ҳақиқат, бадиий матн ҳақиқати юзага чиқяпти. Ана шундай тарихий масъулиятнинг бир зарраси елкасига тушаётган Кўлдош Пардаев баҳти кулган мутахассис, толеи баланд инсон десак, муболаға бўлмас. Табиийки, ёш олим эришган бу илмий натижалар Муқимий адабий мероси бўйича ўзигача заҳмат чекиб, илмий изланишлар олиб борган Ғулом Каримов ва Азиз Қаюмовдай илмда мактаб яратган улуғ устозлар, Аҳмаджон Мадаминов, Абдувоҳид Шокиров, Рустам Тожибоев, Абдуллатиф Турдиалиев, Отабек Жўрабоев сингари Муқимий ижоди билан шуғулланган манба-шунослар меҳнатининг давоми сифатида юзага келган. Унинг ютуғи, ана шу илмий муаммо ечимига доир мавжуд тажрибаларни умумлаштирганида, илмий-назарий ва илмий-амалий жиҳатдан такомилга етказганидадир.

Муқимиининг биз билмаган томонларини ёритаётган, шоирни миллатга қайта танитаётган ушбу тўплам икки қисмдан иборат: 1) янги топилган шеърлар; 2) матни қайта тикланган шеърлар. Кўлдош Пардаев ушбу тўпламга фақат ўзи топган шеърларнигина эмас, унгача юқорида номлари саналган мутахассислар аниқлаган ва матнларини қайта тиклаган Муқимий назмий асарларини ҳам киритган. Натижада шоирнинг жорий имлодаги мавжуд нашрлари таркибиға кирмаган асарлари бир жилдга жамланган.

Қўқон адабий муҳитини биринчилардан бўлиб илмий тадқиқ қилган академик Азиз Қаюмов хонадонларидағи сұхбатларимиздан бирида устоз олим каминанинг Фурқат адабий мероси бўйича олиб борган тадқиқотларимдан мамнун эканини айтиб, зиммамга фурқатшуносликни келажақда янада ривожлантириш вазифасини юклади. Кейин устоз куйинчаклик билан: “Фурқатшуносликдан-ку кўнглим тўқ. Лекин Муқимиydай улуғ шоир ижодининг ўрганилиши давом этмай қоляпти-да. Шогирдларингизга Муқимиy асарларининг қўлёзмалари бўйича диссертация мавзуси берсангиз, яхши бўлар эди”, дея маслаҳат берган эди. Ўша заҳоти: “Устоз, кўнглингиз хотиржам бўлсин. Қўлдош Пардаев деган шогирдим айни шу мавзуда докторлик диссертацияси устида илмий изланиш бошлаган. Бир дуо қилинг, ана шу ишлар муносиб даражада юзага чиқсин”, деган эдим. Қўлдош Пардаевнинг “Муқимиy шеърларининг матн тарихи, таҳрири ва талқини” мавзудидаги докторлик диссертацияси ҳамда у нашрга тайёрлаган “Биз билмаган Муқимиy (Янги аниқланган ва матни қайта тикланган асарлар)” тўплами устоз Азиз Қаюмов орзуларининг рўёбга чиққани исботи сифатида ҳам қимматлидир. Ҳаёт бўлганларида, бу ишдан биринчи навбатда у киши хурсанд бўлган бўларди.

Ушбу тўплам “Кўлёзмалар ёнмайди” деган ҳикматни яна бир марта тасдиқлашга хизмат қилади. Мустабид шўролар даврида илмий ҳақиқатлар юзига тушган губорлар тозалангани, Муқимиy асарларининг аслиятiga ҳар жиҳатдан мувофиқ матнлари тиклангани бунинг исботидир. Тўплам улуғ шоир адабий мероси ҳақидағи мавжуд тасаввурларни бойитади ва ижодкор асарлари бўйича келажақда яратилажак янги тадқиқотларга асос бўлади, деган умиддамиз.

Нурбой Жабборов,
филология фанлари доктори, профессор

ЯНГИ ТОПИЛГАН ШЕҮРЛАР

ҒАЗАЛЛАР

* * *

Эй, гаҳи шаҳзодалар, минган отингдин ўргилай,
Ҳамнишини тўра кўрган давлатингдин ўргилай.

Сайр этиб ҳарён тамоша айлабон олифтавор,
Ўйнатиб рахшинг келурда савлатингдин ўргилай.

Мости сахбои висолингга бўлиб ёд этмаган,
Ҳамдаму ҳамсухбату ҳам улфатингдин ўргилай.

Ул саҳарким кел дединг, айлаб карам борган замон,
Бўғубон озор берган кулфатингдин ўргилай.

Анбарин зулфи сиёҳингни саводида ўшал,
Тўлган ой янглиғ мунааввар талъатингдин ўргулай.

Лолагун камзулларингни тугмасидин айланиб,
Бош-оёғингга ярашган хилъатингдин ўргулай.

Юсуфи Мисрий дейинму, ё пари, ёким малак,
Билмаган одам румузи хилқатингдин ўргулай.

Халқ агар эҳсону лутфингдин мудом айлансалар,
Ман ҳама жавру жафоу меҳнатингдин ўргулай.

Элга гар қылсанг тақаллум нарми хуш шириң манга,
Дамбадам аччиғ сўз айтуб миллатингдин ўргилай.

Нозпарварларни ҳусниға қолур ҳайрон Муқим,
Бул ажаб ҳикмат, Илоҳо, қудратингдин ўргилай¹.

* * *

Хожати ҳар бандай мүймин раво қилғил карим,
Боғ аёғим захми исёнимни даво қилғил карим.

Занги ғафлатдин күнгил ойинасини пок этиб,
Партави меҳринг билан соҳиб сафо қилғил карим.

Жоҳилу бадкор бирлан кўрсатиб бегоналиғ,
Қайда ўз ошноларингга ошно қилғил карим.

То киши сар манзили таҳқиқидин топкай нишон,
Хизри тавғиқингни ҳоди раҳномо қилғил карим.

Жодаи сабру ризода айлабон событқадам,
Бандалиғда сидқу ихлосинг бажо қилғил карим.

Хизматиға еткуруб ҳар ерда мен ошиқларинг,
Хоки пойини кўзумға тўтиё қилғил карим.

Беадад журму хатолар бирла ўткай умрлар,
Тонгла маҳшар шафийъим Мустафо қилғил карим.

Равзаи поки ҳабибингга учарга йўқ қанот,
Нотавонингман пару болим расо қилғил карим.

Факр кунжида Мұқимиңни қилиб қониъ мудом,
Фарши атласга олишмай бўрё қилғил карим².

* * *

Оразу холинг күрарга зордурман соғиниб,
Кеча кундуз хаstadил афгордурмен соғиниб.

Ёд айлаб ҳамсафар бўлғонларингни гаплашуб,
Офарин ҳар важхидин, иқрордурмен соғиниб.

Соатеким ўртаға тушди жудолиг то ҳануз,
Ҳеч оқшом ухламай бедордурмен соғиниб.

Ёр ўлуб қилмоқ надур душман забонини дароз,
Сангсори таънаи ағёрдурмен соғиниб.

Хулқ хуш қилдинг, қолдинг, қолди кўнглум сан билан,
Сен кўнгилсиз оҳким бекордурмен соғиниб.

Онт ичиб тарсо саволимға деди: “зулфингму сеҳр”.
Мазҳабингда соҳиби зуннордурмен соғиниб,

Номлари ҳарфини ҳар байт аввалида зикр этиб,
Шукрулиллоҳким, Муқимий, бордурмен соғиниб³.

* * *

Жаноби ҳазратим Фозилғанихон,
Худо давлатларин қилғай фаровон.

Муборак тан чу гул нозик баданға,
Чиқармишлар эшиздим қишда чифқон.

Куруб кетсун беріб озор чиқмай,
Газак вақти совуқ фасли зимистон.

Чиқиб устиға бүлмиш зулм дар зулм,
Бор әрди икки ёнда икки чифқон.

Вужудингиз ни учун Ҳақ Илоҳим,
Жаҳон боғида этгай сарв хандон.

Бу авлод ичра бүлғайлар сарафroz,
Баланд иқбол чун хуршиди тобон

Дуода гоҳ айланғ раҳномолиғ,
Муқимий, баски, гумроҳу паришон⁴.

* * *

Тарҳи олий мақом

Ба дил дошт Боний таманно мудом,
Ки масжид кунад тархи олий мақом.

Ҳама хужра, айвонашу хонақох,
Ба тартиби дигар намуд илтизом.

Ибодатгахи муъминон файз бахш,
Ҳавояш бихишти, шарофат пәём.

Сутунҳо чу соқий мавзун қади,
Хумории гар мисканад масти жом.

Басе (бай) ганжу зар сарф гардед то,
Чинин ёфт таъмири хайр ихтитом.

Ажаб нест шоядки, орад қабул,
Ба даргоҳи худ Ҳолиқи лояном.

Чу бонеш устоди саркори кор,
Дуо дорад умид аз хосуом.

Муқимий ба соли бино кард фикр,
Дарин бе шуури ба сад ихтимом.

Хирад чунки нав диду тарих гүфт:
Азиз Ҳұжа эшон бувад некном.

Таржимаси:

У қурувчи Боний күнглида доим,
Олий даражали мачит бино қилишни орзу этарди.

Ҳамма хужралари, айвонлари ва хонақоҳлари,
Ўзга-ўзга тартибда ясалсин, бошқа-бошқа
йўсинларда жилва қилсин.

Мўминларнинг бу ибодатгоҳи уларга файз
багишласин,
Ҳавоси биҳишт ҳавосидек, ўзи ўлуғликдан хабар
берсин.

Устунлари май қуюб берадиган келишкан узун
қадли соқийга ўхшайди.
Май истаган киши кирса, гуё Жоми Жамшиддан
ичкандай маст бўлади.

Бу хайрли бинони охирига етгазиш, битириш учун,
Жуда кўп олтун ва пул сарф қилинди.

Ажаб эмаски, абадий хушёрлик у эгам,
Ўз даргоҳида қабул қилса.

Бу бинони қурувчи моҳир сир берувчи уста эди,
Катта ва киччиқдан ҳаммадан дуо умид қилади.

Муқимий бу бино нақшларига маҳлиё бўлгани ҳолда,
Унинг тарихи тўғрисида фикр қилди.

Акч үнга яна бир назар ташладида, тарихи учун айтди:
Лизиз Хўжа эшоннинг мартабаси улуг бўлсин⁵.

* * *

Тилмочга салом

Тилмочи ҳокими Ислом Бурхонро салом,
Сониян Мирзо Умар мирзойи девонро салом.

Мирсалим холисанлилло ба саркори замон,
Яъни олий қадр мингбошийи давронро салом.

Ҳожи қозийи музофоти “Қороқчиро” дуо,
Ҳам Зухур ҳожию, қози Сайид Ұсмонро салом.

Шудки, муддатхо на пурсиданд ин уфтодоро,
Аз шумоён ҳам чи бошад як мусулмонро салом.

Ёздах андарҳами ногаҳ расид
Ман ба ҳар воҳид фиристодам шумоёнро салом.

То фаромуши накардад боиси дилмондаги,
Абдумўмин, Абдужаббору Азимжонро салом.

Мебарам бо Хўжай тикка рабуд арзи ниёз,
Дошли мурони муҳакҳар ҳам Сулаймонро салом.

“Лангар бобо” мазори файзбахшу дилкүшост,
“Хожа рўшнойи” ҳам “Шаҳиди майдон”ро салом.

Жуз дуо аз нотавони кор ман набуд, Муқим,
Кардаам бар ҳар кадоми ёру дўстонро салом.

Таржимаси:

Ҳокими исломнинг тилмочи (таржимон) Бурҳонга салом,
Сўнгра девоннинг мирзаси Мирза Умарга салом.

Холисанлилло, замонанинг саркори Мирсалимга,
Яъни олийқадр, ҳурматли мингбошига салом.

“Қароқчи” музофатининг қозиси ҳожига дуо,
Ҳам Зухур ҳожига ва Сайид Усмон қозига салом.

Бир неча вақтдурки, бу афтодаҳолнинг аҳволини
сўрамадинглар,
Ахир сизлар ҳам бир бечорага салом айтсаларингиз
нима бўлур эди.

..... ногаҳ етиб келди,
Ман ҳар бирларингизга алоҳида-алоҳида салом юбордим.

Унутишлик ва кўнгил қолишига сабаб бўлмасун деб,
Абдумўмин, Абдужаббор, Азимжонларга салом.

Хўжай тикка рабодга арзи ихлос юборамиз,
Чумолилар дашти ҳамда Сулаймонга салом.

“Лангар бобо” мозори файзбахш ва дилкушодир.
“Хожа рўшнойли” ва “Шаҳиди майдон”га салом.

Дуодан бошқа ман нотавон Муқимийни нима ишим
ҳам бўлар эди,
Ёру дўстларнинг ҳаммасига бир-бир салом юбораман⁶.

* * *

Эй, асли зоти сайд олий табор, Шайх,
Ҳам дар фунуни шеър баланд иқтидор, Шайх.

Рахшандо моҳу давлати жовидат мудом,
Гардад бакоми хоҳиши дил рӯзгор, Шайх.

Ба файзи дар хузури мулоқатошон гарм,
Рафтам нобуданд ду бору се бор, Шайх.

Аз тӯтиёйи марҳаматаш Ҳақ шифо диҳад,
Дар дийдахойи чашми ту лайлу наҳор, Шайх.

Каз чойи лунқа одати бахшаш ки дошти,
Бори биёр лутф дариғам мадор, Шайх.

Токи малоли хотири аҳбоб худ мабод,
Ҳарки Муқим назм кунад ихтисор, Шайх.

Таржимаси:

Эй, олий насабли сайдлардан бўлган Шайх,
Эй, шеър фанида ҳам баланд иқтидорли бўлган Шайх.

Тўлин ойингиз доим нур сочсин, давлатингиз
абадий бўлсин,
Сизнинг дилингиз истагича айлансин фалак,
эй Шайх.

Сизнинг суҳбатингиз файзидан баҳраманд
бўлиш учун,
Икки уч марта бордим олдингизга, бўлмадингиз,
эй Шайх.

Марҳаматингиз тўтиёсидин Ҳақ шифо берсин,
Кечасио кундузи кўзларингизга, эй Шайх.

Лўнқа чойлардан бахш этиш одатингиз бор эди,
Яна бир бор манга лутф қилишдан бош тортманг,
эй Шайх.

Дўстларнинг хотирига малол келмасин учун,
Муқимий назм қилганда қисқа ёзади, эй Шайх⁷.

4738

ALISHER NAVOIY NOMIDAGI
ToshDO'TAU
AXBOROT-RESURS MARKAZI

* * *

Эй нозанин ишқинг билан девонамен,
Оқшомлари уйқум келмай түлғонамен,

Парилардек очиб юзлар ниҳон бұлсанг,
Халқ ичида нетай бўлмай афсонамен.

Акаларинг, хушторларинг, ошноларинг,
Шум рақиблар жон куйдурууб бегонамен.

Шамъи рухинг холидин шавқинг бирлан,
Куюб ёниб чарх айланиб, парвонамен.

Раҳм айлаким, фироқингни чекиб-чекиб,
Маошим ғам меҳнат бирла ҳамхонамен.

Кўзларимча ағёр ила гаплашурсен,
Худ нечудмен рашким келиб қизғаномен.

Йўл топмадим эшикинга итингча ҳам,
Толеим паст ажаб шўрлик пешонамен.

Қасри айвон дастгоҳим сўрмоғилким,
Чўғз янглиғ гулситоним вайронамен.

Муқимиё тушти ёдинг беихтиёр,
Келганимда ногоҳ янги қўрғонамен⁸.

* * *

Нече гулчехра ошиқлиғда ҳайронинг бўлай,
Булбули шўридадек маҳви гулситонинг бўлай.

Зулм ила жавру ситам айлаб тағофил топки,
Кел, никобингни очиб, эй шўх, қурбонинг бўлай.

Эл гирифторинг агар қошу кўзу рухсоринга,
Мен асири анбарин зулфи паришонинг бўлай.

Муддао ҳар дилда, лекин менда шулким орзу,
Бисмили тифи нигоҳи тийри мужгонинг бўлай.

Хуррами хандон нетар, жоноки, келсанг оқшами,
Лутфлар айлаб дебон: “то субҳ меҳмонинг бўлай”.

Айлағил оҳир ўзунг инсофким токайғача,
Рўзи шаб уммидвори аҳди ёлғонинг бўлай.

Ногоҳон ҳар байтидин бир ҳарфдин олиб Муқим,
Ўқи, номинг чиқмас эрса номусулмонинг бўлай⁹.

* * *

Жумлаи Хұқанд мавзун қадларини сарвари,
Дилраболар дилбари, гулчехралар сардафтари.

Махв ўлуб мардум хиромини күруб бозор аро,
Дейдилар баъзи “малак”, баъзи “башар”, баъзи “пари”.

Үлдуурұрға бегунахларни бұлак тиф истамас,
Күзи – жаллоду қош – шамширу кифрик – ханжари.

Лаълидин ком истасанг айлар тағофул, хусниға,
Чиқса ул вақти нечук қилгай соқолнинг лашкари.

Хатту холини асири сунбулу райхон – ғулом,
Шеваи рафториға товус ила кабки дари.

Айланиб то бир харидор ўлмаса имкони йўқ,
Растасидин ўткан одам хоҳ ёшу хоҳ қари.

Ногаҳон олсанг Муқимий, аввали ҳар байтидин,
Ҳарфлар равшан бұлур, албатта, исмин гавҳари¹⁰.

* * *

Махвашо, ҳеч ким санғо мәндек гирифтор ўлмасун,
Кеча-кундуз соғиниб, муштоқи дийдор ўлмасун.

Хол сўрамайсан кўнгул учун мен бечорадин,
Нега мундоғ оҳу афғоним шаарарбор ўлмасун.

Сарвосо қад била қилким чаманлардин муурү,
Лоф уруб товуслар мағрури рафттор ўлмасун,

Ноз-истиғнолар афсунин ўқиб чиқсанг дўкон.
Не учун шоҳу гадо толиб харидор ўлмасун.

Хўбрўлар ичра, ё Раб ҳеч қайси сен киби,
Золиму бераҳму бемехру ситамгар ўлмасун.

Икки зулфингдин насими қилса басдур хушдимоғ,
Сунбулурайхонни найлай мушки тотор ўлмасун.

Нозанинча Мұқимийдек, ғариби телмуруб,
Чорсуда ҳар жавонибға кўзи хор ўлмасун¹¹.

* * *

Маҳвашо, шул ҳафтаким азми бозор айладинг,
То шаҳар келганларингча қўзларим хор айладинг.

Хусн ила мундоғ чиқиб сахрода жавлон айламай,
Ваҳшиларни бил муқаррар маҳви рафтор айладинг.

Хуш такаллумлар билан тўтини товуслар билан,
Гунгу лол айлаб ажаб ҳайрони гуфтор айладинг.

Мусулмонларга қилиб, қошларини меҳроби намоз,
Зулфу кокилларни тарсоларга зуннор айладинг.

Жилвалар бирлан назарларда, нигоро, оқибат,
Гар мусулмонсан, инон, жоноки, хуштор айладинг.

Дилрабо, мундоғ сафарларга кетиб бир неча вақт,
Йўлларинг узра мени соғинтириб зор айладинг.

Ногаҳон жоно, Муқимий сори қилдинг нимнигоҳ,
Гүйё вайронай хирийни меъмор айладинг¹².

* * *

Ниҳони гоҳ күриб учрасанг салом бўлур,
Зиёда манда қачон журъати қалом бўлур.

Зарифу зийраку нозик бадан маҳол эмди,
Агарда сен каби хуш лабзу хуш маром бўлур.

Агарчи мадрасаларда мубталоларинг кўпдур,
Ва лекин қайси ўзимдек санга ғулом бўлур.

Хаёлинг ўйлаб юриб, кундузи юриб то шом,
Кўзимга уйқу яна кечалар ҳаром бўлур.

Мадоро зарра чашмимда қолмади ҳаргиз,
Ҳар ерда кўрсам сани ишим тамом бўлур.

Ўқиб кетарсан агар таътил ўлса бетаъхир –
Ки, эмди кетма бу йил шаҳр бенизом бўлур.

Агарчи ваъдаларга вафодин йўқ асар бир бор,
Ва лекин санга, нигоро, Муқимий ёр бўлур¹⁵.

* * *

Эй пари, найлар манга ҳам ошнолиғ айласанг,
Шум рақиблардин, бошинг ҳаққи, жудолиғ айласанг.

Санга манким меҳрлар қўйдум муҳаббатлар билан,
Манга ҳам Куръон кўтарсанг – бевафолиғ айласанг.

Муддате bemори ишқингман йўлунгда интизор,
Не бўлур ҳолим сўраб, бир авлиёлиғ айласанг.

Ой хижолатда, нечук чиқсун бу оқшом, дилбаро,
Санки ҳуснунгни бу мезонда сафолиғ айласанг?

Лофи дониш урма, хомушлиғда истарсан камол,
Норасолиғ, норасоларга расолиғ айласанг.

Хаста, дилафгор хушдорингга айлаб илтифот,
Эй Масиходам, на нуқсон, жонфизолиғ айласанг.

Ногаҳон уйқунгда ўпсам, уйғониб қолиб Муқим,
Жойига оҳиста қўйсам – норизолиғ айласанг¹⁴.

* * *

Зулфингизни, Лайли ораз, бенаңор айлаб келинг,
Йүқингизда ою кунни бекарор айлаб келинг.

Кунда тунни күрсатиб, олам элин ҳайрон қилиб,
Қоматингиздан қиёмат ошкор айлаб келинг.

Пойингизни азбарои хотири вайрон чекиб,
Бизни ҳам ишқ ахли хайлида шумор айлаб келинг.

Кундузи келмоқингизға бұлса гар монеъ уят,
Кечаси юлдуздин ойни шармисор айлаб келинг.

Шеваи маъшуқлиғни билсангиз гар ишқ аро,
Чунки қўйдингиз мени уммидвор айлаб келинг.

Даргаҳингизда агар чанди рақиб ўлса Мұқим,
Азм этиб бул ёнға ани интизор айлаб келинг¹⁵.

* * *

Дар воқейики яксара сусткор усталар,
Шул бўлса иш кузакча ҳам бор усталар.

Мумкин бу кун қимиirlасалар кайф ўлуб баланд,
Аз баски ичти барчаси кўкнор усталар.

Иш боши ҳам буларга қараб кам қолишмагай,
Хўб хиллашибди дангаса саркор усталар.

Мехмон келиб-да қўчада ётса равомидур,
Чаққон қимиirlа озгина, зинҳор усталар.

Бир ҳаftалик иш ўзию судрашиб қилур,
Кўрдимки одат шул эрур бисёр, усталар.

Ҳар қанча сусткор ўшал пухтакорроқ,
Бас қил, Муқимий, шаънига ашъор, усталар¹⁶.

* * *

Не тароват ойда, хусни баркамол олдида,
Мунфаил шириң сухан түти мақолинг олдида.

Рост сүз шулким, десам биллоҳки, менга боғ аро,
Хору хас райхону сунбул хатту холинг олдида.

Воизи ғофил ҳикоят бошлагай фирмавсдин,
Бордур анда не шараф, жоно, жамолинг олдида.

Доимо зоҳид қилур айшимни талх, айлаб сифат,
Ногуворо оби кавсарни зилолинг олдида.

Ёр ила кетдинг, қолиб мен, зор йиғлаб күнглима
Билмадим не кечганин ошифта ҳолинг олдида.

Не ажаб, күргач бу ўтлуг оразинг, ҳайрон бўлиб,
Гулга булбул боқмаса, рухсори олинг олдида.

Ҳўблиғ мулкида хўбонлар кўруб хулқи ҳушинг,
Барчаси шарманададур неку хисолинг олдида.

Айласун не чун қазо таъзир учун урён букун,
Чекмаса бош сарви қадди навниҳолинг олдида.

Нам эрур то лаб, Мұқимий шукр этар ғам кунжида,
Дур васлингдин агарчанди хаёлинг олдида¹⁷. *****

Фурқатида бўлди субҳим шом ҳам, келмас ҳануз,
Лаҳзаи йўқ кечалар ором ҳам, келмас ҳануз.

Ёдидин бориб магар чиқди қилон паймонлари,
Ўтди гарчанди келар айём ҳам, келмас ҳануз.

Интизорида очиб ҳар мўйи бандин дийдалар,
Бўлди жисмим сурати чун бом ҳам, келмас ҳануз.

Заъф дарди ҳажридин афтодалар ҳолим сўриб,
Келмас ўзи, лоақал пайғом ҳам келмас ҳануз.

Хуррам айлаб комрон ағёрларни(нг) васлидин,
Айлабон мундоқ букун ноком ҳам келмас ҳануз.

Ох, не сайёдким, сайдидин олмас ҳеч хабар,
Жон қуши бўлди асири дом ҳам келмас ҳануз.

Неча муддат эмди шояд келса, қил тамкин, Муқим,
Айладинг ҳар нечаким ибром ҳам келмас ҳануз¹⁸.

* * *

Бориб қишлоқ, келибсиз деб эшитдим, маҳвашо,
хорманг,
Қилибон кетдингиз ишқ үтини күнгилга жо, хорманг.

Жудолиғ оташиға күйдириб аз рүйи истиғно,
Қадимни ғам юқидин айлабон охир дуто, хорманг.

Сухандон тұтиларни лол айлаб ҳар такаллумда,
Тамошолар қилиб сахрони эй шириң адом, хорманг.

Күролмай дөғи ҳасратлар билан савдойилар бүлдім,
Мени(нг) мундоғ қилибсиз рүзгоримни қаро, хорманг.

Тағофиллар юзидин қуллари сориға боқмасдин,
Билурсиз мунча ҳам бегоналарга ошно, хорманг.

Чиқиб ҳар күн гузарга, йиғласам элдин ніхон айлаб,
Бу янглиғ мунтазир айлаб мани шому сабо, хорманг.

Муроди – очсанғиз оразки, бир дийдорингиз күрса,
Мұқимийким, килибдур бу ғазални муддао, хорманг¹⁹.

* * *

Авалида күрмасам-чи йўқ экан кўриш дубора,
Ўти оҳим учқунидур, дема кўқдаги сетора.

Сифатим малоҳатингиз ёзаримда куйса қагоз,
Не ажаб фироқ ўтидин нафасим узуб шарора.

Фалати боқишилар ила гапурушларинг, нигора,
Бири берса жон, бириси жигаримни қилди пора.

Рами ваҳшийдек шитобон кетибон дариғ қилдинг,
Ғами ҳасратингда ашким мижалар шаш қатора.

Чиқиб кулбамға қарамдин қадаминг шарофатидин,
Ки ҳавоси қолмиш ўхшаб бамисоли навбаҳора.

Икки дийда юзунга тикилиб киши тўя олмас,
Бун мўларим бўлиб кўз, магар айласам назора.

Назаримдин улки кеттинг, хабаринг қачон келур деб,
Қилурам, Муқимий, жоно, кеча-кундуз истихора²⁰.

* * *

Оразингни бөг аро чун күрди, ҳайрон бўлди гул,
Доғ ўлуб хижлат чекиб, чоки гирибон бўлди гул.

Очибон рухсор токим айладинг сайри чаман,
Рашқдин очилғанига минг пушаймон бўлди гул.

Рўзи аввал чекдиким паргор бирлан боғбон,
Бўйла таъзиминга саф тортиб, хиёбон бўлди гул.

Фикр этиб дил ғунчаси очилмас оҳу ашқ ила,
Бўл ажаб шабнам насиминг етти, хандон бўлди гул.

Хирадиғ бирлан чиқибон сода ҳар фасли гул,
Бу учун беорлик ҳаққига бўхтон бўлди гул.

Ўзиға мағрур ўлуб лутфи назокатда кўруб,
Гардани ҳам ё магар эмди мусулмон бўлди гул.

Нолалар айлар, етишмай булбул охир ажриға,
Билмай ўз қадрин, Мұқимий, мунча арzon бўлди гул²¹.

* * *

Бу кун кулбамға бир маҳваш келиб ҳайрон қилиб кетди,
Олибон ақлу ҳушумни сари сомон қилиб кетди.

Юзи шамъидин ўлди гарчи кулбам, равшан тобон,
Фигонким, күнглум маъмурасин вайрон қилиб кетди.

Жамолин кўрсатиб ул дамда гунгу лол айлаб мени,
Назардин чун пари пинҳон ўлуб нолон қилиб кетди.

Дами чун субҳи хандон орази қуёшидин,
Мани маҳзунни охир шамъдек гирён қилиб кетди.

Масихи ишқдин айру тушуб ғолиб эди заъфим,
Мухаббат тоза айлаб, дардима дармон қилиб кетди.

Висоли гарчи мумкин йўқ, сенга фитрат бу недурким,
Дуогўйи Муқимий кулбай аҳзон қилиб кетди²².

* * *

Үртанур ишқида мағзи устухоним, ким десун?
Колмади ғам торта-торта танда жоним, ким десун?

Бошуур, ахбоб васлиға үзи мағрури ҳусн,
Бүйла, бас, маъюс ранги заъфароним, ким десун?

Эл аро бордур масалким: “Беҳабар оч түқдин”,
Воқеан, құнглумдаги сўзи ниҳоним, ким десун?

Муддао ҳар кунги фарёд айларам ул меҳрсиз,
Эшитиб, шоядки бир дерман: фифоним, ким десун?

Ұзгаларга лутф, билмайман, мени журмим наким,
Қасди жон айлар букун абрўкамоним, ким десун?

Пора-пора дилларим, ахволи зоримни анга,
Бўлмаса оламда мушфик, меҳрибоним, ким десун?

Авжи истиғно мақомидур, Мұқими, ёрни(нг),
Йўқ қанот учсан бузулган ошёним, ким десун?²³

* * *

Келсангиз гар шаҳр кўп ҳам интизор этмай келинг,
Келмайин, шўри қиёмат ошкор этмай келинг.

Йўлларингизда бу янглиғ йиғлатиб, термултуруб,
Мунтазир ашкимни баҳри беканор этмай келинг.

Мен борурға нотавон, онсиз билурсиз ўзингиз,
Устига кўз еткуруб, кўрмакка зор этмай келинг.

Андижонларга кетиб, етмасму ўлтургонингиз,
Боз қийнаб ўлтурурни ихтиёр этмай келинг.

Қиши ҳавоси бир сири – чиқмайди Фурқат хулласи,
Ким деди охирки, эмди навбаҳор этмай келинг.

Қатра тамкиндин гуҳар бўлди, агарчи, дилрабо,
Лек бу тўғрида тамкину виқор этмай келинг.

Бир гулингиз ўн гулингиздин очилмасдин Муқим,
Мунча ҳам чун булбул оҳим пуршарор этмай келинг²⁴.

* * *

Чиқарсиз күчага бу вақтлар камсиз қалайларсиз?
Күрүнурсиз бу кунсиз бүйнингиз ҳамсиз, қалайларсиз?

Рақиби рўсиёхлардин кўруб юз нораво ишлар,
Хижолманд шарм ангизу мулзамсиз, қалайларсиз?

Учуб ер тишлибсиз, обрў шул сизға, не давлат!
Пиёнсиз, қилдингиз ким бирла майрамсиз, қалайларсиз?

Десун мардум мени озода деб, шундоқ совуқларда,
Кўкариб, тўн кийиб бепахта, шалғамсиз, қалайларсиз?

Кўруб ағёрлардин қайси кун ўлгунча кулфатлар,
Ажабким боз, бепарвою, беғамсиз, қалайларсиз?

Мұхаббатдин узотсанғ қўл, банагоҳ аччиғи келган,
Бўлакка тахт қайдоғ иш қилурдамсиз қалайларсиз?

Вафоким зарра сиздин кўрмаса инсоф, айтинг охир,
Мұқими хам ўтар тоқайғача замсиз, қалайларсиз?²⁵

* * *

Келсангиз гар шаҳр кўп ҳам интизор этмай келинг,
Келмайин, шўри қиёмат ошкор этмай келинг.

Йўлларингизда бу янглиғ йиглатиб, термултуруб,
Мунтазир ашкимни баҳри беканор этмай келинг.

Мен борурға нотавон, онсиз билурсиз ўзингиз,
Устига кўз еткуруб, кўрмакка зор этмай келинг.

Андижонларга кетиб, етмасму ўлтурғонингиз,
Боз қийнаб ўлтурурни ихтиёр этмай келинг.

Қиши ҳавоси бир сири – чиқмайди Фурқат хулласи,
Ким деди охирки, эмди навбаҳор этмай келинг.

Қатра тамкиндин гуҳар бўлди, агарчи, дилрабо,
Лек бу тўғрида тамкину викор этмай келинг.

Бир гулингиз ўн гулингиздин очилмасдин Муқим,
Мунча ҳам чун булбул оҳим пуршарор этмай келинг²⁴.

* * *

Чиқарсиз күчага бу вақтлар камсиз қалайларсиз?
Күрүнурсиз бүйнингиз хамсиз, қалайларсиз?

Рақиби рўсиёхлардин кўруб юз нораво ишлар,
Хижолманд шарм ангизу мулзамсиз, қалайларсиз?

Учуб ер тишлабсиз, обрў шул сизга, не давлат!
Пиёнсиз, қилдингиз ким бирла майрамсиз, қалайларсиз?

Десун мардум мени озода деб, шундоқ совуқларда,
Кўкариб, тўн кийиб бепахта, шалғамсиз, қалайларсиз?

Кўруб ағёрлардин қайси кун ўлгунча кулфатлар,
Ажабким боз, бепарвою, беғамсиз, қалайларсиз?

Мұхаббатдин узотсанг қўл, банагоҳ аччиғи келган,
Бўлакка тахт қайдоғ иш қилурдамсиз қалайларсиз?

Вафоким зарра сиздин кўрмаса инсоғ, айтинг охир,
Мұқимиий ҳам ўтар тоқайғача замсиз, қалайларсиз?²⁵

* * *

Ошиқинг кўпдур, нигора, мен каби шайдо эмас,
Сарв мавзундур, ўзингдек қомати раъно эмас.

Бенаво дилхастасидин ҳеч бир маҳбуб ўтиб,
Айласам инсоф, лекин сенча бепарво эмас.

Доимо ошиққа жавр айларга кўрдум шўхлар,
Сен каби ҳеч қайсиси ҳам сангдил – хоро эмас.

Лаблари тинмай қилур булбул фифону нолалар,
Гул юзинг шавқида, мақсади гули ҳумро эмас.

Ҳар неча кўнгул берибким, ошнолиғ айладим,
Оҳким, кўз ошноси дил билан ошно эмас.

Ўтилар Фарғонадин кўп нозанин ўз аслида,
Ҳеч бири сендек тағофул ёр истиғно эмас.

Найлайин зулфинг ҳавосидин Муқимий бошида,
Йўқки бир муйеки ул вобастаи савдо эмас²⁶.

* * *

Сурмасиз ҳам, қўйма, жоно, ўзи шаҳло кўзларинг,
Шўхлиғда ҳар бири оҳуин саҳро кўзларинг.

Мардуминг жаллоди мардум бўлмас эрса, не учун,
Ўлдуурурға қошларинг шамширу бурро кўзларинг.

Фитнаи даврон эмас бўлса, нигоро мунча ҳам,
Бир умр хушторларга солғай иғво кўзларинг.

Дилбаро, боққан саринг бўлғай мени кайфим баланд,
Ё магар мужгон қадаҳ даврида саҳбо кўзларинг.

Олмиш атрофин қаро кийган кўпеслар-кифригинг,
Билмадим устида қилғайларму савдо кўзларинг.

Саф чекиб мардумларинг мужгон сипоҳин ё ўшал,
Рашки мулки ҳусн этиб бир-бирга аъдо кўзларинг.

Кумрига сарви қадинг, булбул муроди гул юзинг,
Эртаю кеч мен Мұқимиңга таманно кўзларинг²⁷.

* * *

Мўймуборак сайридин, эй шўх, рухсоринг керак,
Халқ мақсуди тамошо, менга дийдоринг керак.

Шамъи бепарвона ҳеч хандон фуруғе бўлмағай,
Бўлса хуснинг зийнати, албатта хушторинг керак.

Юз очиб қилғил такаллум боғ аро гашт айласанг,
Оразинг булбуллара, тўтиға гуфторинг керак.

Борида мундоғ матои ҳусни ҳақ оро билан,
Рўзи бозоринг эрур, ўтмай харидоринг керак.

Сажда қилсан-қўйисин эмди ул қошинг меҳробиға,
Бўйла тарсоға бўлуркан зулфи зунноринг керак.

Қилди чашми бад Муқимий даъфъига таъвиз учун,
Бу газални тоққали кокилға тумморинг керак²⁸.

* * *

Мен каби ишқингда, жоно, дийдаси нам бормикин,
Маъюс маҳрумлиғдин гардани ҳам бормикин?

Лоладек яшнаб, кулиб чиқсанг агар бозори шаб,
Бўлмаган ошиқ кўриб Хўқандда одам бормикин?

Интизор айлаб кўнгуллар хасту мажруҳдир,
Бу жароҳатларға ҳам ўзингда малҳам бормикин?

Нолалар қилдимки, ҳаргиз сенга таъсир этмади,
Сен киби сангдил, ваҳшийсифат рам бормикин?

Зулмати ҳажрингда қолганлар муқаррап қон ютар,
Рўзу шаб васлингни кўрганларда ҳам ғам бормикин?

Алъаташман қаъбаи куйингда ҳар кун ўртаниб,
Бир ичиб сероб бўлсан оби замзам бормикин?

Мухтасар қил, қосидо, сўзни Мұқимий бир умр,
Бўлса ҳам ағёр бирла шоду хуррам бормикин?²⁹

* * *

Шаҳр аро юзланки, жоно, шаҳр саҳроланмасун,
Кўрқаман, деб ким мабода ҳажр барполанмасун.

Борма энди Сўх шаҳр, ошуби ҳуснинғни кўруб,
Тожикистон, фитналар қўзғолса, иғволанмасун.

Тоғлара жавлонки қилсанг, не учун кабки дари?
Рашқдин айлаб фифону нола, шайдоланмасун.

Оч юзингни, ой боқиб, тортиб хижолат кечалар,
Ер юзинг ойдин қилиб, осмонда даъволанмасун?

Май ичиб мастона сайр эт, боғда чехранг тобидин,
Лоф уриб гуллар гулситонларда ҳумроланмасун.

Ишқ бозорида нақдимдир муҳаббат, эй пари,
Кўп ҳам ул бойваччалар базмингда дунёланмасун.

Шарти ишқ эрмас, Муқимий, шикваи, маҳбублар --
Хоҳ парво айласун, хоҳеки парволанмасун³⁰.

* * *

Нигора кел, ки кўрмай, турфа дийлорингни
соғиндим,
Хусусан ким, паридек феълу атворингни соғиндим.

Кўрунмай неча кун бўлди, ки кеттинг, ҳеч сўрамай,
Карам қиласан, девона тақлид, кирдикорингни
соғиндим.

Очиб юз, шўхлиғлар бирла келсанг, айрилиб жоно,
Мисоли булбули шўрида, гулъзорингни соғиндим.

Ўзингни соғинурдим, дилбаро, бўлди неча кунлар,
Қачон ташлаб кетибсан мунда, дасторингни
соғиндим...

Муқимий бирла қилсанг...
Маошинг заҳр ўлиб, лаъли шаккорингни соғиндим³¹.

* * *

Сұраб ҳар қайсимииздан соате...
Карамлик бизлара, гүёки султон, учради ногох.

Фифону нолаларига кетмай, оқибат юз шукр,
Рамақсиз жисмларга қайтадан жон учради ногох.

Хуш обу хұб, тиниқ тош истордук толеъимизга,
Зумуррад хатти, лаби лаъли Бадахшон, учради ногох.

Ұтуб ҳажрида тун-кун, шом ўлурди рұзғорим,
Күруб субҳ висолин, моҳи тобон, учради ногох.

Нега айдим, Мұқимий, берма күнгил дилраболарга,
Яна парвоналар урдунг чароғон, учради ногох³².

МУХАММАСЛАР

* * *

Амирий ғазалига мухаммас

Жон қушиға паноҳдур кокил,
Васлиға ҳазор роҳдур кокил,
Манга шул иштибоҳдур кокил,
Нега мунча сиёҳдур кокил,
Магарам дуди оҳдур кокил.

Рұх пуркаб урганида сўзи,
Кўзлари гуё кийикни кўзи,
Ногоҳонким ниқобин очди ўзи,
Халқаи зулфидин кўринди юзи,
Холаи бадри моҳдур кокил.

Хукмкашлар битарга холу хатти,
Ташнадур қон тўкарга холу хатти,
Тиф паррон ўтарға холу хатти,
Хийлаи қатл этарға холу хатти,
Икки золим гувоҳдур кокил.

Сайдима махфи дом қурмак учун,
Донаи холига учурмак учун,
Оразига сафо ошурмак учун,
Хусн иқболини ёшурмак учун,
Тожи зери кулоҳдур кокил.

Хўбрўларни беназиридур,
Юсуфи Мисрийни вазиридур,
Дилраболар Мұқимий асиридур,
Кишвари ҳуснни Амиридур,
Салтанат дастгоҳдур кокил³³.

* * *

Амирий ғазалиға мухаммас

Гарчи тахти салтанатни ошиён этдим, Амир,
 Ранги рүйимни мисоли заъфарон этдим, Амир,
 Қоматимни ғам юки бирлан камон этдим, Амир,
 Ҳар нечаким фатҳи иқлими жаҳон этдим, Амир,
 Андин ўтдим, ёр куйида макон этдим, Амир.

Күз тутарман, маҳвашим юздин ниқоб очгайму, деб,
 Ё лабидин биргина дури гұхар сочғайму деб,
 Истарам, тийри нигоҳин күнглума отгайму деб,
 Ул санам васли сүрөгидин нишон топғайму деб,
 Ҳар тараф пайки хаёлимни равон этдим, Амир.

Гулдек очилмиш дилим топиб хаёлинг муждасин,
 Күрмиш ойина магар ҳайрон, жамолинг муждасин,
 Мехри рахшон топди ўхшайдур камолинг муждасин,
 Жон била қунглумға еткурдим висолинг муждасин,
 Бу гадоларни карамдин комрон этдим, Амир.

Килмас эрдим ғафлат ила зулмату равшанни фарқ,
 Этмаган эрдим күз очиб тиф ила жавшанни фарқ,
 Берди рү ҳайрат, қылолмай зухд ила гулханни фарқ,
 Этмадим ишқингда, жоно, дўст ила душманни фарқ,
 Панд берди дўстлар, душман гумон этдим, Амир.

Ташлаб эрдим моуманлик риштасин дилдин узуб,
 Маъдалат баҳриға етмай, доимо юрдим юзуб,
 Ҳар қаю маҳфилда ёнса зулм шамъи, ўчуруб,
 Маъсият мулкин бузуб, тарҳи бинойи шаръ эдуб,
 Арсаи оғоқни дорул-амон этдим, Амир.

Умр ўткардим харобот аҳли бирлан бир неча,
 Бордилар олиб мени майхонасига бир кеча,

Құлларида жом, риндийларни күрдим май ича,
Муддао сокий юзи эрдию, хусни муғбача,
Дайр ароким хизмати пири мугон этдим, Амир.

Дүст бўлдим, айладим ҳар кимға жонимни фидо,
Лола янглиғ доги ғамға қилди охир мубтало,
Мехрибонлиғ элға қилдим, бўлди бошимға бало,
Ҳар кишиғаким, вафо қилдим, манга қилди жафо,
Оlam аҳлини саросар имтиҳон этдим, Амир.

Зеб ила дунё аруси манга жавлон айлади,
Кўб таманною ҳаваслар дилни ғашён айлади,
Сийм ила зар меҳри кўнглумни паришон айлади,
Лашкари нафсу ҳавоу ҳирс туғён айлади,
Журъатим шулким, алар бирлан қирон этдим, Амир.

Даҳрни ўтдим қулоқ солмай баланду пастиға,
Кўрсам элдин ман ямонлиғ, қилмадим ман қасдиға,
Кўшиш этдим чарҳдин етса ҳаводис рафъиға,
Хасми кофиркеш дунё мажораси дафъиға,
Сатру мисроъи тағофулдин синон этдим, Амир.

Етса ҳар вайрона узра мақдамим, обод эди,
Найлайин қилмай надомат, чарх бебунёд эди,
Домо фикрим рақибларға ҳам адлу дод эди,
Навбаҳори фитратим доим эрам ижод эди,
Ҳар чаманким, тарҳ содим, гулситон этдим, Амир.

Туттум аъдо хайлиға сохибқиронлиғ шевасин,
Зарб қилдим элни айлаб ҳукмронлиғ шевасин,
Кўрсатиб фақр аҳлиға ширинзабонлиғ шевасин,
Баски, кўргуздим улусға меҳрибонлиғ шевасин,
Оlam аҳлини ўзумга меҳрибон этдим Амир.

Күкдин ўткардим фиғоним ҳар кеча булбул каби,
 Ишқ ўтиға куйдуруб күнглумни ман сунбул каби,
 Ким ураддим ўзни бетоқат бўлуб бисмил каби,
 Гарчи кулдим зохир элни шод этарға гул каби,
 Лек пинҳон ғунчадек кўнглумни қон этдим, Амир.

Ёр васлидин агар топмоқ хаёл этсанг нишон,
 Эй Муқим, бўлғил эл олдида залилу нотавон,
 Кимки мандин сўрса гар мақсад йўлин, айлай баён,
 Ламъаи шамширу ҳимматдур сафобахши жаҳон,
 Ложарам элға бу жавҳарни аён этдим, Амир³⁴.

* * *

Амирий ғазалига мухаммас

Ногах, эй масти тағофил нетар аз рүйи карам,
 Сұрғали хасталаринг ҳолини күрганда қадам,
 Сабр ором фироқингда чунон айлади рам,
 Ким күз очмаю ёш түкмай то қонли мижам,
 Варап айланмади чун бұлмади бармоқ учи нам.

Қайда ҳұзури дил ила тақвию тоқат бұлсун,
 Бо ҳұзури дил ила тақвийу тоқат бұлсун,
 Күрмайин манда қачон сабру қаноат бұлсун,
 Соғиниб сунбулу зулфингни на роҳат бұлсун,
 Доғ-доғ узра насиб ўлди алам узра алам.

Күрмадим сан каби бедодгару дил санги,
 Маҳали остию лаҳзаи үтмай жанги,
 Ишлатиб охири юз ноз билан найранги,
 Гүйё маҳв бұлур құлда хинонинг ранги,
 Эй пари, ноз этагин чекдинг аламдин кам-кам.

Ману бир гүшаи хирмон ишим нолаи зор,
 Дудидин охими анжум дема күкларда шарор,
 Устухонлардан үтуб тиги ғаминг қилди кор,
 Үйлаким, қон лабинг андишасидин чекди хумор,
 Суд қилмас неча ким, бода ичарман хар дам.

Кош ўртанса эди шавқи висолингга күнгил,
 Юз қүюр эрдими андек хату ҳолингга күнгил,
 Маҳрам үлмайди дариғоки, мақолингга күнгил,
 Йүлки, топмайди буқун фикру ҳаёлингга күнгүл,
 Ёки дидорингга наззора бұлурму маҳрам.

Күзинг оху күзидек устига тортиб сурма,
 Гайр ила майлар ичиб маст кел, әмди турма,

Рашқдин бошима ҳангомаи маҳшар қурма,
Ҳажр тифи ила маҳжурларинг ўлдурма,
Мунча ҳам жавру жафо айламак, эй қоши қалам.

То ўшал ҳалқаи зулфингни асиридурман,
Турфа савдолар ила муддати дайридурман,
Ишқ йўлида Муқийм гарчи фақиридурман,
Шукр, иқлими муҳаббатни Амиридурман,
Хайли ғам лашкариму доғ – хашам, охим – алам³⁵.

* * *

Мұқимиң үзининг “ё Раб” радифли ғазалига мухаммаси

Куюб ишқинг үтиға доимо бұлдым фано ё Раб,
 Дүтунимдин қаро түн киймиш ул сабъи само, ё Раб,
 Нә қылдым санга ким этдинг мани андин жудо, ё Раб,
 Ютарман захр ҳажринг ишқида нозик адo, ё Раб,
 Бу янглиғ талх комим, борму дардимға даво, ё Раб.

Хам ўлди қоматим бори ғамингда ғурбатингдинким,
 Ҳазон яфроғи янглиғ сарғойибман фирмәтингдинким,
 Тиражхұм этмадинг бераҳм бир йүли шафқатингдинким,
 Қими олдидә йиглай ул жафо-жұ ҳасратингдинким,
 Бориб бўлди бу кун бегоналарға ошно, ё Раб.

Чамандин гул узарға интизорам фасл эмас мумкин,
 Кириб баҳри ичра олмоқ гавҳари ноёб эмас мумкин,
 Солиб бўйнимға зулфин қилғали қуллоб эмас мумкин,
 Етибман мунтазир йўлида, гарчи васл эмас мумкин,
 Кечар не навъ ҳолинг, деса бир йўл ман ризо, ё Раб.

Жаҳонга то келибман кўзни номаҳрам сари очдим,
 Тузук ишларни ташлаб, доимо исъён сари қочтим,
 Туну кун айшу ишрат бирла ғафлат бодасин ичтим,
 Ҳаётим мазраиға маъсиятлар донасин сочтим,
 Агарчи тонгла лутф эт, ҳосилим журму хато, ё Раб.

Менингдек бенавоға ой жамолинг кўрмоғи мушкул,
 Изинг туфроғин айлаб тўтиё чун топмоғи мушкил,
 Юракда ёнган үтни сув билан сўндермоғи мушкул,
 Ҳарими қурбига мендек гадони етмаки мушкул,
 Аниким даргоҳида бўлса султонлар гадо, ё Раб.

Қадинг зебосидин ул сарву раънолар эрур хуррам,
 Кўзинг махмуридин ул жоми сахболар эрур хуррам,
 Даҳонинг ғунчасидин дурри яктолар эрур хуррам,
 Баҳори орозингдин кўху сахролар эрур хуррам,
 Қилур шавқи жамолинг бирла булбуллар наво ё Раб.

Фаму андуҳу мотам бирлаким вобастадур Мажнун,
 Жамолинг иштиёқида басе дил хаstadtур Мажнун,
 Ҳаёлингдин бадармон рўзу шаб ошуфтадур Мажнун,
 Агар бир умр ҳижрон даштида саргаштадур Мажнун,
 Анга Лайли баҳона, мақсадим сан муддао, ё Раб.

Фужурим хаддин афзун чун мисли афгори борондур,
 Ниҳоят йўқ ангоким жумлаи барги дараhtonдур,
 Қулингман раҳм қилсанг, раҳматинг беҳадди поёндур,
 Ҳидоят қилмасанг тавфиқу фазлинг, ғарқи исёндур,
 Ибодатларда нуқсон кўп, намозимда риё, ё Раб.

Ётиб вайроналарда хаста қул, ношоду нокоми,
 Берибдур субҳи баҳтимға қорайтиб зулмати шоми,
 Тутуб тахмиси назми чун заиф Жомийға, деб Жомий,
 Ики оламда бўлғил дастигириу малжау ҳомий,
 Муқимийға ўзингдан ўзга йўқдур муттако, ё Раб³⁶.

* * *

Хаёли бирла, жоно, бүлди рұзим нимшаб кокул,
Бұлибдур тийра баҳти вожгунимға сабаб кокул,
Гамидин ҳол сұрким, еттим охир жон ба-лаб кокул,
Асир айлаб жаҳонни олди ўзиға ўраб кокул,
Әмастур қайдидин озод бир жонлиғ, ажаб кокул.

Бүлуб бемор ҳажриндин қолурға етди тил сұздин,
Үтарман ёдінг айлаб гаҳ ўзумда, гаҳ кетиб ўздин,
Тамом ўлмас десам андуху дардингни бири юздин,
Нетар құлмай ҳазар зуҳд аҳли сан жоду нигаҳ күздин,
Балойи дину иймонсан, агар чиксанг тараб кокул.

Чаманларда очилғон гулму ё рухсори олингму?
Хужуми тұтиму шаккар лабингда ё мақолингму?
Дурахшон меҳри анвар чарх уза ёким мисолингму?
Юзинг тобида ўртанган баногүшинда холингму?
Қилур ё истироҳат соясида бир араб кокул.

Малоҳат осмонин, эй малаксиймо, жабин бадри,
Жаҳон гулрухларин ҳар боб бирлан сарвару садри,
На билгай лутфи эхсонингни ҳар нодон, ло адри?
Ұшалсун лоғ ураг бозор аро то мушки Чин қадри,
Паришон айлағил бир лаҳза, эй Лайлинасаб, кокул.

Киши воқиғ әмас, айлаб тахайюл күнхи аслингдин,
Башарму ё пари, оғаҳ әмастур кимса наслингдин,
Малакка бенгзатурман хусну сийрат, хулқу шаклингдин,
Хирад торож ўлур, хушум, на суд, эй шүх, васлингдин,
Келурсан ташлаюб бошимға аз рүйи ғазаб кокул.

Мұҳаббат йўлина девона күнглум ақлидин сұрди,
Деди маъшуқин ошиқлар ризосида қадам урди,
Чекар минг ранжу меҳнат, кимки ҳаддидин ошуб юрди,
Ямон кирдор чоч машшотадин, күрким, жазо күрди,

Тушуб нозик белиға шұхлиғидин беадаб кокул.
Күрүб умрумда лекин күрмадим сендек тағофулхұй,
Париталъат, суманбар, киғриғи – ханжар, күзи – оху,
Даҳан – чун ғунча, лаб – гулбарғи тар ҳам анбарин гису,
Муқим ҳар ториға вобаста жоним, эй, камонабрұй,
Тароғла чекмайин озор, охиста қараб кокул³⁷.

* * *

Навоий ғазалига мухаммас

Эй, хироминг ошиқи шайдолари кабки дара,
Хұблар оламда күбтур, ҳаммасидан сен сара,
Сийналар мажрух, сенсиз саҳт күнгуллар яра,
Эй, жамолинг лолазору күзларинг оху бара,
Нофадек қон боғладим, ҳажрингда бағрим қаб-қара.

Ҳалқаи зулфиннга бир жон йўқки бўлмай мубтало,
Сочларинг оввораси ҳам нофаи Чину Хито,
Анбарин гисуларинг кўргоч дедим, айлаб дуо:
“Ё Раб, ул кокулмудур, оҳим тутунидин қаро,
Ё, ўтоғлар ичинда сайлаб олган қарқара”.

Ўлмакка ишқингда еттим дафъи савдо қилғали,
Кўнглуми зангор ғамлардин мусаффо қилғали,
Сабза-у райҳонларидин дийда бийно қилғали,
Оразинг гулзорига бордум, тамошо қилғали,
Чин эмиш , лола очилганда туғар оху бара.

На келур эрди, ки илкимдин, ман қаллошдин,
Айласам оли қадумингга бинолар тошдин,
Лой этиб, мардуму ғубор чашм бирла ёшдин,
Ёр учун айвон солибон кўз уйига қошдин,
Кифригимдин туттурубман даврасига панжара.

Ох, ўз даврида ўтмишлар не хуш шоҳу вазир,
Айлагай пурнур ҲАҚ қабрини чун бадри мунир,
Ошиён бу ер, Мұқими, хоҳ жавондур, хоҳи пир,
Эй Навоий, қулиғида йўқ ўзингдек бир факир,
Хусрави шукри шикан Султон Ҳусайн Бойқара³⁸.

* * *

Навоий ғазалига мухаммас

Даҳр бўстони аро сарви равони топмадим,
Айтура рози ниҳоним роздони топмадим,
Кўксуми қилдим нишон абри камони топмадим,
Мехр кўп кўргуздим, аммо меҳрибоне топмадим,
Жон басе қилдим фидо ороми жони топмадим.

Гунча кўнглимда қат-қат дирлар доғи ниҳон,
Кўрқадурмен элга зоҳир айласам ўртар замон,
Ёр ҳажрида эрурман, дўстлар бехонумон,
Ишқ аро юз минг маломат ўқиға бўлдим нишон,
Бир камон абруда тузлиқдин нишони топмадим.

Бўлса бир лаъли бадахшон тишлари дурру адан,
Қомати сарву санубар, соchlари мушки хўтан,
Бошаёғ нозу қарашма, гулжабин гунча даҳан,
Кўнглим ичра сарв қаддур гунча чеккандин тикан,
Даҳр боғи ичра бундоғ гулистони топмадим.

Онгладим бир ҳарф қолмай даври гардун қиссасин,
Як ба як такрор қилдим олами дун қиссасин,
Кўп эшиитдим Лайлию Узро у Ширин қиссасин,
Кўп ўқудим Вомиқу Фарҳод, Мажнун қиссасин,
Ўз ишимдан бўлажаброқ достони топмадим.

Жуз жафони сандин, эй тўти мақолим кўрмадим,
Ваъда қилдинг бир вафо, эй навниҳолим кўрмадим,
Ғайри бедоду ситам неку фиолим кўрмадим,
Хусни мулки ичра сандек шоҳи золим кўрмадим,
Ишқ куйида ўзимдек нотовони топмадим.

Умрлардур ёр васлининг гадойигача мен,
Кўрмадим ғайр оз жафо меҳри вафойи гарчи мен,
Бўлмадим ҳаргиз Муқим ғамдин роҳойи гарчи мен,
Ул омон ичида бўлсун, эй Навоий, гарчи мен,
Бир омоне бор, меҳнатдин амоне топмадим³⁹.

* * *

Фурқат ғазалига мухаммас

Мен киму бир ҳарф мазмунини шарқ айлар хатинг,
 Қийли васфингда таҳайюри хирад истар хатинг,
 Юз фараҳлиғ қўйди юз кўнглимға чиққоч ҳар хатинг,
 Фарқи булдур Хизрдин, эй шўх, то ахзар хатинг,
 Хизрни маст этди, лаълингдин тутиб соғар хатинг.

Улким кўрдим бир назар сендеқ пари руҳсорани,
 Айлагай сўроғ чексам оҳ санги хорани,
 Ҳамдулиллаҳ, охирида хаста дил бечорани,
 Водии ҳажрингда яъни мен каби оворани,
 Васлинга йўл кўрсатур, андоғки, пайғамбар хатинг.

Келдинг ул субҳики ағёр ила сайри боғ этиб,
 Рашқдин девонани юрма гумоне соғ этиб,
 Куйдуриш токай рақиб таъбини мундоғ чоғ этиб,
 Лола кўксин иштиёқида узоринг доғ этиб,
 Нофа бағринг ёдида қон айлади анбар хатинг.

Токи топдинг хўбрўйлар ичра сарварлиғ ривож,
 Етди ҳар санги маломат, айладим бошимга тож,
 Найлагай Чин шаҳридин ҳам келса бу кўзларға бож,
 Айлади Мисри забуну Румдин лашкар олди хирож,
 Оразинг майдонида жам айлабон лашкар хатинг.

Гавҳари ҳуснинг сафосин ошиқа билдиргали,
 Охири меҳру вафосин ошиқа билдиргали,
 Тарзи дардингни(нг) давосини ошиқа билдиргали,
 Хўблиғ аҳди бақосин ошиқа билдиргали,
 Айлади зоҳир юзинг миръотида жавҳар хатинг.

Хусн мулкида малоҳат, тахтида эй подшоҳ,
 Қайда додимға ўзингдин ўзга эрди додҳоҳ,

Гоҳи мен афтода сорига агар қылсанг нигох,
Икки золим күзларингни айлаб ишқимға гувох,
Бежарима қатл қилмоққа тутар маҳзар хатинг.

Күз қаросини эзіб Хизр обиҳайвони била,
Айлади оғушта ушшоқ ахлинин қони била,
Хома тортилди буқун тақдир фармони била,
Дафтари ҳуснунгда килки сунъ райхони била,
Икки сатр айламиш таҳрір bemistap хатинг.

Наргисинг саргаштаси бир умр охуи Хито,
Акси рухсоринг била ойиналар соқиб сафо,
Эй хаёли кифригинг ҳар ерда жонларға асо,
Насри тайюр дейму ёхуд сояи боли ҳумо,
Ёки жаннат тұтисидур ё магар шаҳпар хатинг?

То саводи зулфинг ой юзин дурахшон айлади,
Мушкил әрди тайи матлаб, әмди осон айлади,
Шукр күпроқ қил, Муқимийким, фаровон айлади,
Фурқатига бўса нархин охир арzon айлади,
Чин диёридин келиб Рум узра савдогар хатинг⁴⁰.

* * *

Хилватий ғазалига мухаммас

Айларам ҳар гоҳким, эй маҳваш, Наманғонингни ёд,
 Муддао құлмоқ дуoi умр ила жононингни ёд,
 Айлагай товус ҳам боғларда жавлонингни ёд,
 Тириалик вақтимда этдим моҳи тобонингни ёд,
 Яъни тунлар айладим шамъи шабистонингни ёд.

Дилбаро йўқ заррайи хусну малоҳатда каминг,
 Ҳам Масиҳойи фалак жонбахшиликда ҳамдаминг,
 Мақсадим ширин ҳадисида эди ширин лабинг,
 Васф ўлиб сўрма ёд айлаб ғубори мақдаминг,
 Тўтиёни кўргач этдим гарди домонингни ёд.

Кўрмадим шаҳло кўзингдек чашми оҳулар кўриб,
 Мушкбў билмай сочингдек чини гисулар кўриб,
 Қайда сендек оташин руҳсор гулрулар кўриб,
 Ёд қилдим ул қаро холингни ҳиндулар кўриб,
 Айладим зунноридин зулфи паришонингни ёд.

То жунун кўйида тарки ақл или хуш айлагач,
 Мовуман дарсин баҳри сурат фаромуш айлагач,
 Муддаилар ичра ўзни тарз хомуш айлагач,
 Хушсухан ширин адолар хонишин гўш айлагач,
 Айладим ул савти лаъли шаккарафшонингни ёд.

Гоҳ ҳижронингда бўлди дийдадин қонлар равон,
 Гоҳ васлингни хаёлида бўлурдим шодмон,
 Базми маҳфилларда авсофинг бўлиб вирди забон,
 Чашмалар гирдида қилдим сабзалар кўрган ҳамон,
 Хизр хат лаъли лабингла оби-ҳайвонингни ёд.

Тўтийи гуё кўруб ширин мақолинг эсладим,
 Янги ойдин кеча абрўий ҳилолинг эсладим,

Күзгуга ҳайрон қолиб, жоно, мисолинг эсладим,
Учрагач ҳар сарви қад нозик ниҳолинг эсладим,
Айладим рафторидин сарви хиромингни ёд.

Йўқлабон қилган паёмингга, нигора, офарин,
Сангдиллар ичра кўнгилдур магарким оҳанин,
Иштиёқингда Муқимий доимо зору ҳазин,
Ногаҳон гулзорларда Хилватий, эй нозанин,
Гулжабинларни кўруб қилдим гулистонингни ёд⁴¹.

* * *

Мұхаммаси сайлов

Үшалким ҳақ деганлар шулмукин, рүзи жазо сайлов,
 Ки боқмас бир – бирига вақти ёру ошно сайлов,
 Агарчандеки бұлса қавму, хешу, ақрабо сайлов,
 Қачонким бўлди ҳоким амри бирла ибтидо сайлов,
 Амалдор аҳли бошига бўлиб келди бало сайлов.

Кетиб тандин мадори бу хабардин хоҳ қари, ёши,
 Қўлидин ихтиёри ҳам йўқолди ақлу кенгоши,
 Ютунган бирла ўтмай барчасин оғзидаги оши,
 Тераклар баргидек титраб жамин қози мингбоши,
 “Юзини тескари қил, – дер эдилар, – эй Худо!” – сайлов.

Хазарким фитнаи гардун саводини баёзидин,
 Батар кундин-кун айёмини истиқболи мозийдин,
 Самоға чанг урар қасдида анжумни арозидин,
 Олурға нора элликбошилар мингбоши, қозидин,
 “Ижобат бўлди-бўлди!” – Айлар эрдилар дуо, сайлов.

Улошиб часларига, белларида ахча рўзу шаб,
 “Туринг зинҳор, яъни мен тарафга, яхшилаб маҳтаб”.
 Баногоҳ бўлмасун деб, баъзи шанқиларни кўзи чан,
 Сочиб қарзи-қувола, пул кўтариб, истаюб мансаб,
 Бўлолмай, кўп кишини синдириб, қилди гадо сайлов.

Деманг сайловким, оқил наздида таклифи жон ситон,
 Қилиб урён, этгайлар қадам қўймоққа ширин жон,
 Бўлурким гар узви-узвидан ҳар хори новак қон,
 “Ўтар уч йил гириллаб,-дер, -мор эрди не нуқсон?!”
 Бўлурса олти йилда бир низоми подшо сайлов.

Ўзундин бўлмаганлар азл зиллатгоҳига камбўй,
 Керакким буду нобудини қилмай эмди ҳаргиз ўй,

Күюбон шодиёна, қылсалар бир неча кунлар түй,
Агар минг хатми Куръон этсалар, арзийди сүюб күй,
Үлумдин қолди қолганлар, бүлуб эрди вабо сайлов.

Дарең, андеша қымай лаҳзае огоз ила анжом,
Такобурдур ишим, нафсим йүлида субхдин то шом,
Бажуз оворалиғни ҳосил айлабдур нигиндин ном,
Талоши жоҳ айлаб, от чопиб, олмай даме ором,
Мусулмонларни рангини айлади чун қаҳрабо сайлов.

Жаҳонни сирру сайру эътибору обрўидин,
Димоги бўлмади гулзорини хуш рангу бўйдин,
Дамодам ҳайратим ортар замона феълу хуйидин,
Муқимий, оғриди бошлар халойик гуфту гўйидин,
Шаҳар тинчиб қолурди, бўлсачи эмди адо сайлов!⁴²

* * *

Аролаш

Минг ҳамду сано гүшада танҳо аролаш,
Минг шукри Худо рўз ила шабҳо аролаш,
Йиғлаб қиласайин тавба насухо аролаш,
Бу турфа замон мұммину тарсо аролаш,
Солих била толиҳ била ашқо аролаш.

Мұммин дили холи әмас шубҳайи шақдин,
Хавф ила хатар яхши-ямон икки малақдин,
Дил тафриқаси шубҳай ила нони намақдин,
Айб айламангиз, шиква қилмай чархи фалақдин,
Әшон била зокир била гумро(х) аролаш.

Минг тавба муносиб бу замон, турфа замони –
Эл ташладилар юзларидин шарму ҳаёни,
Фарқ үлмади: мулла, хўжа, яхши-ёмони,
Ноибу вакил, муфти била қози калони,
Сулҳ ила қасду туҳмату даъво аролаш.

Зулмат ичида мұммин элин ранги сомондур,
Дин аҳлини(нг) сийналари таҳ-батаҳ қондур,
Мұмминга нишон, билки ҳаё бирла имондур,
Муслим кишига ушбу нишон-яхши нишондур,
Ноаҳл била аҳли муроса аролаш.

Фарғона сириштики, ҳасаду буғзу шарап шўр,
Ҳам айши тараб, доираи нағмаи танбур,
Ҳам бўза, арақ қўлларида чиннийи фагфур,
Бебоки чапан халқи шарор итиға мағрур,
Ўғрию қиморбозу хуноса аролаш.

Тақдири азал лавҳида ёзилган бу қазодур,
 Ортуқ кам эмас, ризқи муқаддарки, ғизодур,
 Ҳар яхши-ёмон феълга албатта жазодур,
 Бил, ушбу тириклик равиши – түю азодур,
 Афсуси надоматда тамошо аролаш.

Бидъат күпайиб, мотаму түйларда риёлар,
 Ҳам катта-кичик бурчагу сурчакда мүролар,
 Оқларга құшулди, сурулуб барча қаролар,
 Нахс үлди, тамом уйлару ҳам күча боролар,
 Фисқ ила фасод зирваи зардо аролаш.

Эй уммати ожиз, күтариң дасти дуони,
 Сидқи дил ила тавба қилинг навҳи навони,
 Үл сарваримиз хурматидин олса балони,
 Шоядки, Худо қылса ато дардга давони,
 Қил ушбу дуомизни, Худоё, аролаш.

Оlamни(нг) иши – масхараи байти ғазалдур,
 Ҳар байти ғазал жумласи – тақдири азалдур,
 Бил, эй Муқим, дарду алам – қанду асалдур,
 Фаҳм айласангиз, ушбу сүзүм сизга масалдур,
 Чистону тилсим ила муаммо аролаш⁴³.

МАТНИ ҚАЙТА ТИКЛАНГАН ШЕҮРЛАР

Фазаллар

Улфатшайлик

Келсанг эй ёр бир улфатлашайлик,
Солиб бүйнингга қўл ҳасратлашайлик.

Неча муддатки муштоқи жамолинг,
Кел, нозик бадан, сухбатлашайлик.

Бурунғи ҳуру бедодингдин, эй шўх,
Кел эмди эшитиб, миннатлашайлик.

Паёпай соқиё тут жоми майдин,
Мени маст этки, бир ишратлашайлик.

Худо солса кўнгилга тараф Каъба,
Билмаймиз йиглашиб, ҳимматлашайлик

Куяр жоним фироқинг дўзахинда,
Висолинг боғида жаннатлашайлик.

Баногоҳ тортсангиз ҳамёзаи ноз,
Килиб эл расмини суннатлашайлик.

Сайид халқи пайамбар олидиндур,
Келинг, эй дўстлар умматлашайлик.

Висолингға етолмай зор токай,
Жунун даштида бир ғурбатлашайлик.

Рафиқлар манзили мақсудга етгай,
Биз ҳам орқасидин суръатлашайлик.

Муқим, монанди булбулваш наво чек,
Ки то гул васлига қурбатлашайлик⁴⁴.

Ё Раб

Ютарман захр ҳажр ишқида ул нозик адо ё Раб,
Бу янглиғ талх комим, борму дардимға даво, ё Раб,

Кими олдида йиғлай ул жафо-жұ ҳасратидинким,
Бориб бүлди бу кун бегоналарға ошно ё Раб,

Ётубмен мунтазир йўлида, гарчи васл эмас мумкин,
Кечар не навъ ҳолинг, десам бир йўл ман ризо, ё Раб,

Баҳори оразингдин кўху сахролар эрур хуррам,
Қилур шавқи жамолинг бирла булбуллар наво ё Раб.

Эрурман нотавон, ожиз, қадим ҳам ғам юки бирлан,
Қилур токай қаро баҳтимни ул қоши қаро, ё Раб.

Агар бир умр хижрон даштида саргаштадур Мажнун,
Анга Лайли баҳона, мақсадим сан муддао, ё Раб.

Ҳидоят қилмасанг тавфиқу фазлинг, ғарқи исёндур,
Ибодатларда нуқсон кўп, намозимда риё, ё Раб.

Ҳаётим мазраиға, маъсиятлар донасин сочтим,
Агарчи тонгла лутф эт, ҳосилим журму хато, ё Раб.

Ҳарими қурбига мендек гадони етмаки мушкул,
Аниким даргохида бўлса сultonлар гадо, ё Раб.

Ики оламда бўлғил дастигириу малжау ҳомий,
Муқимийға ўзингдан ўзга йўқдур муттако, ё Раб⁴⁵.

Йиғласам

Күлма, эй бедардлар, ман бенавоға, йиғласам,
Лайб әмас ишқ ичра дарди бедавоға йиғласам.

Ұзгаларга ёр – ёрим, құймайинму үртаниб,
Не ажаб бегоналарга ошноға йиғласам.

Зарра таъсир айласам, ул тош күнгүлга гарчи ким,
Құз ёшимдин айланур ул осиёға йиғласам.

Ул қаро құз ҳасратидин чүл кезиб Мажнун каби,
Умрим борича охуи Хитога йиғласам.

Е Раб, үлгайму мұяссар ул ҳабибинг равзаси,
Йүлда еткунча шахиди Карболоға йиғласам.

Авлиёлар марқадин жоним билан айлай тавоғ,
Шохимардони вали мушкулқушоға йиғласам.

Очилур ботин құзи гумроҳ ман бошим узуб,
Қайси хоки-пойи ё Раб түтиёға йиғласам.

Бир қаро баҳтимга арзийдур саропо құз үпуб,
Даҳрда ҳар ерда бир баҳти қароға йиғласам.

Сабр этай шояд, Мұқимий, ул санамға хуш келиб,
Ишқ шартидин әмас, жавру жафоға йиғласам⁴⁶.

Үйнайлик, кулайлик

Эй яхшилар, келайлик, бир жойга йиғилайлик,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Бу умр экан бақосиз, дунёйи дун вафосиз,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Хуш кечган дам ғанимат, күп чекма ранжи заҳмат,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Ғамдин қуруб мажолим, йўқ эмди зарра ҳолим,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Халлоқ бандапарвар, қўй, қилма ваҳми маҳшар,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Жўш урса баҳри раҳмат, журминг тамоми тухмат,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Гулбоғларда хуррам, бориб тур эмди биз ҳам,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Ол пардани юзингдин, юр, ўргулай кўзингдин,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Эй шўх ушлашиб қўл, келсангчи токи бир йўл,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Айлаб ғамингда гирён, тутиңг демайки, эй жон,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик.

Йиғлабки мақсад ҳосил, бўлмас Муқимий токай,
Үйнайлик, кулайлик, шукр қилайлик⁴⁷.

Толеим

Оҳким афсус, әмас ҳеч ишда раҳбар толеим,
Вожгундур имтихон қилдимки, аксар толеим.

Юз тарафдин еткуруб ғарди кудрат занги ғам,
Айлагай онаи табъим мукаддар толеим.

Ҳар неча қылсам тавалло – зори қымас илтифот,
Рўйгардон тескари, тобора бадтар толеим.

Рўзгорим тийра, иқболим забун, баҳтим қаро,
Бўлса равшан, бормукин тадбири дийгар толеим?

Соғиниб Ҳазрат афандин кўргали борсам агар,
Соате сухбатларин қымас мұяссар толеим.

Ногаҳон берсам, Мұқими, бир мусулмонға салом,
Дафъатан икки қулоғини қилур кар, толеим⁴⁸.

Навбаҳор

Навбаҳор очилди гуллар, сабза бўлди боғлар,
Суҳбат айлайлик келинглар, жўралар, ўртоқлар.

Хуш бу маҳфилда тириклик улфату аҳбоб ила,
Ўйнашиб гоҳе табиатни қилайлик чоғлар.

Рух очиб кўздин ниҳон бўлса паридек, найлайин,
Айрилиб хушу ақлдин телба бўлмай соғлар.

Ул ситамгар золиму бебок даврон ҳазони,
Лоладек қат-қат кўнгилда қилди пайдо доғлар.

Ҳайфким аҳли тамиз ушбу маҳалда хор экан,
Олдилар ҳар ерда булбул ошёнин зоғлар.

Марҳам истаб кимсадин, заҳми дил изҳор айласанг,
Чорае қилмоқдин ўзга устиға тирноғлар.

Шаҳарда куймайму мен, ажраб муқим ёридин,
Кирмагай кетса бири кетгай Ойим қишлоқлар⁴⁹.

Даркор әмас

Сенсиз ўтса умр, мундоғ манга жон даркор әмас,
Туфроқ ўлмак яхширок, рухи равон даркор әмас.

Хар қаю маҳфилда васфингни чироғини ёқиб,
Қилмасам зикрингни кесилсун забон, даркор әмас.

Қадди мавзунинг тамошосидин улким топти завқ,
Сарв ила, биллаҳки, тубии жинон даркор әмас.

Үртадим ишқингда қыл сўзи ниҳонимдин тамиз,
Ошкора айлабон оху фигон даркор әмас.

Ногаҳон қўнглум ўйига келса ёдинг шодмен,
Қолмағай армону ҳасрат, хонумон даркор әмас.

Анбарафшон холу хатлар бўлса хушман боғбон,
Менга мундин ўзга сайри, гулситон даркор әмас.

Дарбадар юрсам жунун куйида айб этмак надур,
Булбули бехонумонман ошиён даркор әмас.

Ўлдуурсан чин абрў айласанг бир ноз ила,
Қатлима мужгонларинг қилмак синон даркор әмас.

Риштай назмимға исминг ҳурфини чектим Мұқим,
Мундин ортиқ әмди, таърифу баён даркор әмас⁵⁰.

Зор айладинг сен ҳам

Нигора, бир күрарга оқибат зор айладинг сен ҳам,
Десам захмимға марҳам, жонима кор айладинг сен ҳам.

Күнгүл қон ўлгани етмасмуди боз устиға охир,
Бу янглиғ интизору дийда хунбор айладинг сен ҳам.

Чекар товус оху нола айлар кабк рашикидин,
Магар жавлон қилиб боғларда рафттор айладинг сен ҳам.

Күлимдин ихтиёrim кетди бир дам, қолмади ором,
Парилардек қачонким феъли атвөр айладинг сен ҳам.

Чекиб жавру жафолар, шүхлардин камму таъзириим,
Ки, якбора осарға бегунаҳдор айладинг сен ҳам.

Үшал панжшанба кун мен ҳам чиқиб Чорсуда күз тутдим,
Керакким күрсам эрди, сайри бозор айладинг сен ҳам.

Муқимий, қайси гул ишқида мундоғ ўтлу булбулдек,
Фифон қилдинг, куюб фарёди бисёр айладинг сен ҳам⁵¹.

Уйқуда

Растадин ўттимки, ул хуршид рухсор уйқуда,
Бул ажаб тольики, ман тушканда бозор уйқуда.

Оразида икки зулфини күриб пур печу тоб,
Гул юзида ҳалқа урмушму, дедим мор уйқуда.

Үпса оҳиста киши шаккар лабидин оқым,
Маст ётган бүлса ойдин кечаси ёр уйқуда.

Очма наргиз күзини келсанг агар маъзур тут,
Хуштор ороми анинг бүлганда бемор уйқуда.

Ақлдин қайфияти бедорини сўрдим, деди:
Подшони уйғотиш густохи душвор уйқуда.

Уйқуда кўргач Мұқимийга назар гуйиё,
Ким кўринди жумлаи аҳли дўкондор уйқуда⁵².

Арзимни айлай

Арзимни айлай боди сабоға,
Шояд гапургай ул гулқабоға.

Албатта келсун, ҳолимни сўрсун,
Андиша қилсун, рўзи жазоға.

Неча замондур кўзга нихондур,
Ҳар ким ёмондур, солдим Ҳудоға.

Оҳқим эшитмай, додимга етмай,
Бир таъсир этмай, кетти ҳавоға.

Мандин чу оҳу рам қилди бадхў,
Баъзи ғаразгў тушди ароға.

Бўлдим фасона субҳу шабона,
Қўксим нишона тийри жафоға.

Ўзи ўёнсун, ҳажрида қонсун,
Дардиға борсун қайда давоға.

Бўлгай хиромон, боқмай шитобон,
Қилмасмен эҳсон султон гадоға.

Йўқ зарру сийми, лекин самимий,
Ошиқ Муқимий келса дуоға⁵³.

Хуршиди тобон чиқти

Хатту холин йўқки сиз ҳусниға нуқсон чиқти денг,
Балки гул давриға сунбул бирла райхон чиқди денг.

Ваъдаи васл этти-кетти учраганда, қосидо,
Ул суманбар аҳди паймонлари ёлғон чиқти денг.

Очибон рухсорини ногоҳ оқшом чиқса ёр,
Бегумон, аҳбоблар, хуршиди тобон чиқди денг.

Жилваи ноз ила чиққач боғ соридин нигор,
Ўзга билманг сарви навхизи хиромон чиқди денг.

Ҳар қачон чиқса тутиб ул шўх ағёр бирла қўл,
Гўйё габрени ҳамроҳи мусулмон чиқти денг.

Хуш димоғ айлар келиб ҳар дам насими ё магар,
Ул пари пайкар қилиб зулфин паришон чиқди денг.

Эй сабо, зинҳор ўшал гулға мени булбул каби,
Кеча айлаб то саҳар фарёду афғон чиқди денг.

Ногаҳон ҳарф олиб, ҳар байт шеъридин Мұқим,
Номини албатта, ул маҳбуби даврон чиқди денг⁵⁴.

Дилни афгор айлади

Оқибат, эй бемуруват, дилни афгор айладинг,
Яхши иш қилсанг эди, шул ишни бекор айладинг.

Мен каби дилсүздин якбора юзни ўгуреб,
Бора-бора, сад дариғо, майли ағёр айладинг.

Не учун рашк ўтларыға шамъдек ёқилмайин,
Ошнолардин кечиб, бегонани ёр айладинг.

Боғ аро ёлғиз жигар хун, мен эмас ишқинг билан,
Лола күксин доғ қат-қат дийда хунбор айладинг.

Умр ўтар, жоно, буқун маңшарни ҳам андиша қил,
Не гунох қилдимки, манга жавр бисёр айладинг.

Рўзаларда ўзгалар бирлан қилиб бозори шаб,
Бу тирикликни манга ўлгунча душвор айладинг.

Йўқки ғамхўре деса бечораи шўрлик Муқим,
Ёрдин ажраб заҳру заққум бирла ифтор айладинг⁵⁵.

Аввалда күрмасамчи

Аввалда күрмасамчи, бағрим кабоб күрмай,
Бир лаҳза сабру тоқат йүқ күзда хоб күрмай.

Тухми мұхаббатингни жон мазраиға сочдим,
Боқым, әкин пишарму то офтоб күрмай?

Оқса не тонг сиришким чиққанда хатту холинг,
Райхонга ҳеч равнақ етгайму об күрмай?

Үт мадраса саридин, илм аҳли дарси ҳуснинг,
Фикрида таътил айлаб, юрсун китоб күрмай.

Нозик белингни рамзи ҳукмиға илм ожиз,
То неча кеча кундуз “Фаслу-л хитоб” күрмай.

Гоҳи карам юзидин сүргилки то бу янглиғ,
Ағёр таънасидин ўқ беҳисоб күрмай.

Эй хўблар амири, сандин умид этиб лутф,
Қилди ғазал Мұқимиң, кетмас жавоб күрмай⁵⁶.

Офати жондур ўшал

Ҳажри-дўзах ошиқига, васли – рузвондур ўшал,
Мағфират раҳминг, тамуғ жаврингки сўзондур ўшал.

Эл топар ҳар дам каломингдин ҳаёти тоза жон,
Лаб-Масихо ё даҳонинг оби ҳайвондур ўшал.

Шеваи ноз ила ким кўзгуга боқтинг, эй пари,
Ул кун эмди то қиёмат маҳви ҳайрондур ўшал.

Мехри рухсоринг хаёлидур тамошойи чаман,
Эй Эрам боғи жамолинг зулфи райхондур ўшал,

Жилва бирлан расталар ичра хиром этсанг агар,
Ҳашаматинг кўрган демасму: “Қайси султондур ўшал?”

Накҳати меҳру вафо еткурди анбар кокилинг,
Дер икки фаттон кўзингким: “Маҳз ёлғондур ўшал”.

Айладинг бисмил чиқармай қон, қошинг тифи билан,
Ангаким сув берди мундоғ, мунча буррондур ўшал?

Навбаҳор очилса гар лола дема ҳажринг туни,
Неча турлик кўздин оққан ҳар бири қондур ўшал.

Бўй эрур шабнам эмас баргида гул кўргач юзунг,
Чекти ҳижолат рашкидин чоки гирибондур ўшал.

Сафҳаи исминг зарафшон қилди назм ила Муқим,
Дермукин деб: “Лутф этай аз баски меҳмондур ўшал”⁵⁷.

Мундоғ ашъор кам

Нозанинлар ичра сандек нозанин дилдор кам,
Мубталолар ичра мандек мубталойи зор кам.

Онча бордурлар қаро күзлар Хұқандда сан каби,
Ваъдасида турмаган шұхы жафокирдор кам.

Равнақу, хусн латофатларки, жоно, сандадур,
Оғнамас мардум бутунким, ҳоли ҳам хуштор кам.

Сунъ боғидин қани рангеки, бош чекмас баҳор,
Лек очилгай ўзунгдек сарви гулрухсор кам.

Жаъди мушкинингга тиқди беадаб таъзириға,
Килса ҳам шамшод күнглин чарх агар афгор кам.

Илгари маҳтоб эди, эмди фуруги қолмади,
Ё магар чиқдингму билмайманки, шаб бозор, кам.

Назмими бошиға исминг хурғидин гуллар тақиб,
Айладим мундоғ, Мұқимий, дилбаро, ашъор кам⁵⁸.

Ол хабар

Ол хабар ул сарви ноз уйқусидин турганмукин?
Ногаңон турган эса, туш-муш сұранг күрганмукин?

Ботmasун күргач хижолат абри ичра офтоб,
Тұрса ҳам чиқмай дебон әшикка, үлтурғанмукин?

Қатра-қатра дур нисор этмакчи әрди күзларим,
Мақдамиға билмадим, оёки топширганмукин?

Ошналиқ аҳдида маҳкам әрурмен устувор,
Айла мазмун ваъдасида, қосидо юрганмукин!

Рози дил бир-бир садоға шарқ қилдим, ёрга,
Гар деган бўлса, мабода тоза уқтурганмукин?

Бир сұраб ўтmas шаҳарга келса ҳам келмай хуш,
Ё самандини рақиблар сарига бурғанмукин.

Жўралар базмида арз айланг гаҳе Фарзинчага,
Эсидин чиқмай Муқимий, ёдида турғанмукин?⁵⁹

Орзу

Фикримиз боғидин унмас жуз ниҳоли орзу,
Маҳфили ахбобу шамъу қийлу қоли орзу.

Васфи ҳусни қайси кун пайғомдин мағұм үлуб,
Бұлды биз афтодаларға парру боли орзу.

Лаълиму ё барги гул, шаҳду шакар ё лабмидур,
Чунки зикридин эрур шириң мақоли орзу.

Орзу бирлан қолай то чанд ҳижрон шомида,
Ваҳ қачон ёраб тулуъ эткай ҳилоли орзу.

Давлатим сарви қадиға қумри бўлдим тавқдор,
Вой улким ташна-ю, оби зилоли орзу.

Хоксорини сарафroz этса найлар лутф ила,
Иштиёқида эрурман поймоли орзу.

Ой юзиға кўз тушиб, борсак мунаvvар бўлмаса,
Қонга тўлди йиғлай-йиғлай аз камоли орзу.

Нақш қилди хотами назмиға исмин хурфини,
От чиқарсун деб, Муқим соҳиб жамоли орзу⁶⁰.

Хүснинг күзгуси

Топти хүснинг күзгуси хаттинг ғуборидин сафо,
Бүстонлар, сабзадин бўлған каби фарҳат физо.

Икки фаттон кўзларингни ҳасратида рашқдин,
Бўлмаса овора нечун тинмас охуи Хито.

Жилва қил гулшанда, жоно, сарву, шамшоду суман,
То кўруб хижлат юкидин беллари бўлсун дуто.

Етмак уммидида туфроқдин чекар бош ҳар баҳор,
Шавқлар бирлан кафи пойингга боғларда хино.

Хат чиқарган бирла ҳүснингга на нуқсону халал,
Билки ой, бўлса қоронғи кеча, орттиргай зиё.

Очмаган бўлсанг ниқобингни чаманда не учун,
Мунтазир – наргис, паришон – гул, қилур булбул наво.

Номиға айларму мувашшах, муҳаббатдин Муқим,
Бўлмас одамға агарчанди парилар ошно⁶¹.

**Тарихи зилзилайи Андижон ва мавлоно
Муқимий Ҳўқандий**

Эшитинг, эй дўстлар, айлай баён,
Бандаларин айлади Ҳақ имтиҳон.

Қаҳр қилиб ибрат учун ошкор,
Зўрини билдириди Худойи жаҳон.

Зилзиладин лаҳзада шундоғ шаҳар,
Бўлди чу вайронайи чуғз ошён.

Рўзани ўн олтиси, сесланба кун,
Қолди иморат тағида инсу жон.

Мадрасау масжиду зовитлари,
Оғнади ҳаммому сарою дўкон.

Турфатулъайн ичра биноси туғаб,
Чиқти фалак узра гириву фифон.

Кимки тирик, қочти ялонғоч, оч,
Кийса – кийим йўқ, есалар – парча нон.

Олсалар андоқким очиб мардикор,
Улки том остида қолмишди ниҳон.

Гуё бўлуб ул куни явмул-жазо,
Ўздин умид узди қарию жувон.

Холига ул қавмки беихтиёр,
Ой куюб, йиғлади қон осмон.

Шаҳдин агар етмаса имдоди жуд,
Эрди раиятга ниҳоят зиён.

Шафқат ила борди ярми подшах,
Хозир ушал зилзила бўлган замон.

Хайру Худойи йигиб ҳар мулқдин,
Қисмат ила берди бўлуб меҳрибон.

Нонпазу қассоб топиб дафъатан,
Қурди танур, ўртаға – мошин қазон.

Сартча ошин пишируб эрта – кеч,
Бевааю бечорага сузди шалон.

Аксари урён, ҳаволар совуқ,
Тутти олар бошлариға соябон.

Ҳам ярадорин қаратиб дўхтура,
Топти сихат дорую дармон билон.

Суръат ила хайр улусдин етиб,
Борлиғи ҳам хайрият ўлди вагон.

Бўйла агар кўрмасалар илтифот,
Саҳл эди ким қолмаса бир жон омон.

Мардуми ҳам ҳирс қўйуб ҳирс пахтага,
Ерларини охчага чоғларди кон.

Воқеан инсоф қилиб боқсангиз,
Баъзи мусулмонларимиз ҳам ямон.

Тегди касофатлари бир юртға,
Борки масал: “Бирники минга”, - дегон.

Феъли бадин Тангри мукофотиға,
Тийри жазога қилақолди нишон.

Ногаҳ итоб айласа Парвардигор,
Хожат әмас лашкару тийр – камон.

Таъна хато, ушбу мусибатларни,
Рўзи азал котиби ёзган экон.

Сирри ҳақиқат бу, Мұқимий, ҳам,
Санга на даркор демак ину он.

“Жон” бошина зилзила қасд айлагач,
Тарихи ақл айди: “Дариф Андижон”⁶².

Дар мазаммати замона

Дариғоким, ажойиб турфа бир охир замон бўлди,
Икки қўл то ёқода юрмасанг ишлар ёмон бўлди.

Тўлиб черкас, қизилбош, арманилар шаҳримиз ичра,
Мусулмонлар таҳипо яхшилар кўздин ниҳон бўлди.

Ҳамият айлаб Аҳмаджон туриб тужкор аҳлидин,
Шижоатдин танида ҳар сари муйи синон бўлди.

Уруб бир неча ерни босмачилар зор қақшатди,
Ки аксар бевау бечоралар бехонумон бўлди.

Тушуб хат: “берсун оқча мунча, – деб, – гар бермаса
кўрсун”,
Не бўлди Нурмуҳаммад Аълам ул ҳам ончинон бўлди.

Мувосою мадоро йўлини кўзлаб чиқишиганлар,
Тирик қолди аларнинг шарру зулмидин омон бўлди.

Ҳама зир-зир сиуб, оқшом чиқолмай уйдин эшикка,
Саломат кўз очиб тонг отса турмоғлиғ гумон бўлди.

Йиғилди ҳар тарафдин зўр зани, хунрез ўғрилар,
Алардин нечаси бадбаҳтларни пирсиён бўлди.

Яқин бир ойғача пулдорлар аҳволи ҳар оқшом,
Киши билмас ётар жойи даруни коҳдан бўлди.

Отиб тонг ухлашолмай дуздлар ваҳми билан ҳаргиз,
Семиз бойлар озиб, ғам бирла чўпу устухон бўлди.

Қай мажлисга борсанг, босмачилардин гапургайлар,
Бўлак сўз ҳеч сиғмай ёлғиз ўзи достон бўлди.

Чидолмай ғайратидин юртни хайриятин истаб,
Олиб аҳли саройин түғри хокимға равон бўлди.

Бериб тушкан хатини арза қилди перевот айлаб,
Етиб мазмунига ҳурматли ҳоким меҳрибон бўлди.

Пулу молини олдурган дубора айласун маълум,
Дебон фармонки қилди қайтадин бир-бир баён
бўлди.

Тушурди оқсоқол асрашни дарҳол ўрнидин,
Чиқиб буйруқлари – қўрбоши, сўфи – кардон бўлди.

Диёнатлиғ бу янглиғ яхши одамлар омон бўлсун,
Еди барҳам ёмонлар хайрият дориломон бўлди.

Муқимиң шаҳрға шундօғ киши миръасас бўлса,
Худойим хоҳласа ўғрилар энди бенишон бўлди⁶⁵.

**Хұқандлик бир бойнинг шаънига Муқимий
шоирнинг айткон шеъриду**

Ажаб халқ әканмиз, ажаб рўзгор,
Қизиқ ҳодиса, турфа лайлу наҳор.

Эшитинг ўшал бойдин қиссае,
Аё эй бу Фарғонада номдор.

Қоровул уйидин ярим оқшоми,
Баногох бўлди фифон ошкор.

Маҳалла бу ҳангомадин уйғониб,
Эшигига келди сагириу кибор.

Қоровул, истарши-ю, мингбошилар,
Чопиб келдилар, деб: начук кор-зор?!

Босиб кирдилар бу начук дод деб,
Үйига қаровулни беихтиёр.

Кўруб дедилар: бой әкан, қочиринг,
Оёғида кишан қочуурға озор.

Қўюб томга бир бузуқ норвон,
Қўлидин тутиб кўрни, қилди дучор.

Икки-уч погона чиқиб, шошилиб,
Йикилди, синиб шоти, ул мурдавор.

Иториб кетидин пишанглар билан,
Азоб ила томга қилишди сувор.

Қочар эрди томда саросима кўр,
Чапу ростиға музтару бекарор.

Халожа эди, туйнукидин ани –
Кетиб боши билан ўшал нобакор.

Туруб ҳовлининг соҳиби ногиҳон,
Чироғила нақзи вузуға чиқор.

Халожода пиш-пиш қилур бир нима,
Деди: не балосан, овозинг чиқор!

Секинроқ гапир, мен фалонбой – деди.
Қочиб ўлтурибман, сенга интизор.

Бу сўзда халойик, ғулув айлашиб,
Тутиб чиқдилар қилғали сангсор.

Қоровулни, хотин, қизи бойни,
Гаронишга келтирдилар ҳар чаҳор.

Кириб илгариrok кордон қошиға,
Сиримни очиб қилма, деб шармсор.

Қўлингга тушуб феъли шайтон билан,
Деди: товба қилдим ҳазорон-ҳазор.

Приступга маълум қилмоқ учун,
Олиб кирдилар тўғри айлаб қатор.

Деди: нега бостинг бироннинг қизин,
Бобо ҳожи бўлсанг, купес – молдор.

Урушиб эди эру хотин булар,
Яроштурғали қилган эрдим гузар.

Уриб, тўра олдида мункир келиб,
Деди: тухмат айлар олурға викор.

Шариатта айлаб ҳавола, деди:
Бу даъвога тейишли қозига бор.

Қачон камбағалларнинг сўзи ўтар,
Агар бўлса ақчанг, сўзинг зулфиқор.

Эшонлар қолиб дукчини айбиға,
Бу одам уятига ахли тужжор.

Нихони сочиб сийму зар сув каби,
Босилди мاشаққат билан бу ғубор.

Халойиқға қилмас эди ихтилот,
Агар табъида бўлса номусу оп.

Муқимий сенга ушбу сўз не керак,
Бўлак ҳар кими кору аъмоли бор.

Ва лекин эшилконга танbih, бўлуб,
Колур сафҳаи дахрда ёдгор⁶⁴.

Дар мазаммати қурбақа

Пирларинг ҳаққида күп қилманг фиғон қурбақалар.
Дам туринг, битти қулоқлар лаңза, жон қурбақалар.

Бошқа вақти майли ғавғо қылсанғиз, хомуш ұлунг,
Шахрдин келган әдилар меҳмон, қурбақалар.

Бош чиқориб ҳавздин ҳардам надур фарёдингиз,
Ёки бу масжид деб айтурсиз аzon, қурбақалар.

Хеч ҳавзу, хеч қўл қурбақасиға ўхшамас,
Барча калладору фарбех паҳлавон қурбақалар.

Ё ўруслек жонуворларга бу кун майраммукин,
Ҳовз даврида ҳама масти пиён қурбақалар.

Не учун домла имомдин кўрқмассиз, агар,
Бир сиёсат бирла бўлдингиз ниҳон қурбақалар.

Илгари эркан Ойим қишлоқ, Муқими, эмди ҳайф,
Баччалар ўрниға ҳавзида жувон қурбақалар⁶⁵.

Улоқчилар

Одам демангу тоза бало денг, улоқчилар,
Қайдоғ бало мисоли вабо денг, улоқчилар.

Отларга жавр этибки, чопишкай уриб ҳама,
Қилган иши ҳамиша жафо денг, улоқчилар.

Бечора отни қамчилашурлар жаримасиз,
Қилмас хәёли явми жазо денг, улоқчилар.

Үлган бузовни тортишадур бир пақир деб,
Хайвон сифот ҳарбгаро денг, улоқчилар.

Лаънат тириклиғиғаким овқат учун мудом,
Ҳар тўйда хира, шанқи гадо денг, улоқчилар.

Чопиб улоқни ҳеч кўринмас кўзиға жон,
Бир йиқилиб, ўлишга одатинг улоқчилар.

Азрўйи жаҳл ўлса агар тортибон улоқ,
Маҳшар кунида юзи қаро денг, улоқчилар.

Гар десанг чопища сурупий йиқилмайин,
Ушлаб жиловингизни фидо денг, улоқчилар.

Дашномингизға арзимагайлар Муқимийё,
Ҳар қанча ким казою казо денг, улоқчилар⁶⁶.

Уруғ

Бошлади мардум аро шўриши маҳшар уруғ,
Айлади чун рўданпо халқни музтар уруғ.

Нонини бултур еган, пойлаган эрди алар,
Ҳайф куйиб ақчаси қилди чу ахгар уруғ.

Зарда қилиб жонивор, бўйлаки хор қилдилар,
Қолмаса номидин асар, бўлмаса хуштор уруғ.

Ҳикмати парвардигор, банда таажжуб қолур,
Бўлди чу хоки сиёҳ зарга баробар уруғ.

Кимгаки ўтказсалар, ваъдага олганига,
Насъяга ҳам олмайин, эртаси қайтар уруғ.

Учраса гоҳ бир таниш, қўлини маҳкам тутиб,
Қўймайин аҳволига, ҳасратин айтар уруғ.

Кўрди ўтар ошно, дерки, деса: “камнамо”,
Бўлди бошимга бало, бор эди камтар уруғ.

Қайдаки дарвешлар қўлга олур фотиҳа,
Дебки, дуо қил сотиш бўлса муяссар уруғ.

Қозилар иқболига тухмнинг жанжоли кўп,
Битса агар муфтилар фатвойи маҳзар уруғ.

Арманию русиён тоза ебон таъзирин,
Бир-бирига дедилар: “ўтмади занғар уруғ”,

Хирмани сармоясин боди заарга бериб,
Бир неча бойваччани қилди қаландар уруғ.

Сўзни, Муқим, мухтасар ўлмоғи яхши вале,
Қанчаки оз, айласам шаънига дафтар уруғ⁶⁷.

Күсамен

Ох, соқол қадри ўтиб, күнгүлда армон күсамен,
Хафтада ойинаға боққанда ҳайрон күсамен.

Барчада бүлса соқолу менда бир тук бүлмаса,
Йиғлабон ушбу аламдин гоҳ пинҳон күсамен.

Сен ёшим сүрма, билолмайсан, ўзим ҳам, шунчаким,
Катта-катта мўйсафидларга падархон күсамен.

Ёш гумон этма кўриб афтиим, соқолим йўқ учун,
Маллахондин қолган эски қарри таллон күсамен.

Бўлма овора, билолмайсан суриштирган билан,
Бир чигилменким, ешилмас асли чистон күсамен.

Ёш гўдак бирла кураш тушсам чиллакдай оширур,
Суратим кўрсанг агар ўлгунча полвон күсамен.

Ҳар шаҳарда кўп агар юрсам, бир ой юргум келур,
Найлайн савдойи, аҳволим паришон күсамен.

Андижонларда бозорлаб кечаси Ўшни тунаб,
Чашкалиғ йўл эртаси чиқсам Намангон күсамен.

Найлар эрдим қилса тарсо ё яХудо қавмидин,
Шукурким, Фарғон халқидин мусулмон күсамен.

Найчилик бўлди фалак бедодидин охир ишим,
Йўқса, бир вақтида сурган даври даврон күсамен.

Жағларим Шайдонни даштидек гиёҳ йўқ яп-яланг,
Энгакимдин бир оло маҳрам намоён күсамен.

Сұрма мазмунини қил найдин қиёс аҳволими,
Езу қиши ҳар ерда мундоғ сохиб афғон күсамен.

Бир фақирдин бир пақирни, дүстлар, тутманг дариг,
Бир дуогүйи Мұқимий мен қадрдон күсамен⁶⁸.

Дар мазаммати исқаб топар

Турфа махлуқи вужудидур заҳар исқаб топар,
Бир милит ухлатмадилар то саҳар исқаб топар.

Ҳам ёмонликка ҳаво иссиғ, булутлиғ кечалар,
Димлиғи етмасмукин қайнаб чақар исқаб топар.

Найзасини захмидин ҳаргиз омон топмас киши,
Йүкмекин дафъиға тадбири дигар, исқаб топар.

Дамларинг қайтиб үларсан ёпиниб, олсанг ўзинг,
Қўлларида найза-қонингни ичар исқаб топар.

Хурмат этмай халқни тўғри келиб чаққай сабил,
Демагайлар: “қозилар, мингбошилар”, исқаб топар.

Беркитиб эшик-тешикни шарридин истаб паноҳ,
Беркиниб ётсанки, лекин баччағар исқаб топар.

Ҳикматин билмас Муқимий банда сунъи Ҳақ билан,
Бўлмаса йўқ ҳеч сахрою шаҳар исқаб топар⁶⁹.

Жавоби руқъайи Нодим Наманғоний

Ассалом, эй тўраи олийжаноб,
Матлаи дебочаи ҳар фаслу боб.

Бу дуоким сизга қилсун Ҳақ насиб,
Давлати жовиди жомеъдин шароб.

Ранжи нуқсондин қилиб тангри бари,
Айласун икки жаҳонда комиёб.

Қўйсалар ҳар ишки мушкулдур қадам,
Даъфатан бўлгай Илоҳо фатҳи боб.

Рўзани тўртида хат тегди келиб,
Бизга, эй зоти камолот иктисоб.

Фаҳм этиб соғу саломатликларин,
Етти дилларга фараҳлик беҳисоб.

Хат ўқилди завқ бирлан сабр-басар,
Бир иборат чиқди мазмуни итоб.

Дептиларким, ваъдаға бўлди хилоф,
Бўйла бўлмас эрди бўлса мустажоб.

Қайси кунким ул тарафга кеттилар,
Рўза қистаб келдилар айлаб шитоб.

Йўқ куюшдин бошқа гап, дузах киби,
Тошканлар тобишидин офтоб.

“Рўза келгунча шул иссиғ кунда халқ,
Келса, дерлар, розимиз оби азоб”.

Тиллари чиққон, халойиқ ташна лаб,
Жумлаи мұмін юрак-бағри кабоб.

Рұза тутган бандалар деб алъаташ,
Ичмагай ифторда ғайр аз яхоб.

Баъзилар иссиғда бетоқат бўлуб,
Рўзадин андек қилишти интихоб.

Ассалом ўрниға мардум кўрушиб,
Бир-бирисиға дегайлар: оҳу об.

Хушлари келмас берурға кўз юмуғ,
Гар ато қиласа савол ўғил жавоб.

Халқ ақлидин адашгону гаранг,
Бошларида ҳуш йўқ, маҳзи ҳисоб.

Икки йил иссиғ ҳавода келсалар,
Қўрқаман кўп шаҳр бўлгай, деб хароб.

Рўзаман, диққатчилик, кам ҳавсалам,
Қолмади қўлға қалам олмоққа тоб.

Ўқуса ногаҳ қулогимга қўниб,
Бу маҳалда ёқмағай булбул-хуноб.

Бу сабабдин ваъдамиз ёлғон бўлуб,
Ҳам чунон сиймоб мо дар изтироб.

Қолган эрконмиз ёмон ўргонишиб,
Сиздин ажраб бизда камдур хўрду-хоб.

Етса гар үз құллариға бу хатим,
Қолмасун, албатта, тақсир, бежавоб.

Баъди рўза айласам азми Хўқанд,
Ниятим воллоҳу аълам биссавоб⁷⁰.

**Салом, эй меҳрибонлар
(жавобномаи Муқимий ба Фурқат)**

Салом, эй ошнойи жонажонлар,
Ақидат пеша, мушфиқ меҳрибонлар.

Аёзи вақту Афлотуни даврон,
Фаридуддахр, Аристуии замонлар.

Каманди Фитрат ила сайди маъни,
Қилурга чусту чобук нуктадонлар.

Үқиб мактубингиз маҳзун күнгүлга,
Фараҳлик етти, бўлдим шодмонлар.

Бу дур афтодани йўқлаб сўрабсиз,
Бўлинғ, ёрабки, кўп йиллар амонлар.

Худо хайрини берсун яхшиларни,
Бор эркан эсларида биз ёмонлар.

Хатингизда газетхона ишиға,
Бўлубсиз, кутлуғ үлсун, таржимонлар.

Шерик Шайхантахурда беш киши-ла,
Муборак дарс ўқиш ушбу овонлар.

Ёнур равшан, агар ҳар кимни шамъи,
Хушам парвонадек зохир ниҳонлар.

Агар сўрсангиз аҳволимни шул вақт,
Қўл оғриқ устига дарди миёнлар.

Бу ранжи шиддатидин гар десам, йўқ,
Кўзимда уйқу то вақти аzonлар.

Дариғо сифлалар Хұқандда дойим,
Мусулмонсиз, ғизо ҳар лаҳза қонлар.

Фалак тийри жафо отса бирофға,
Мени айлар, “Үшал, шул!” деб нишонлар.

Саломингизни ким дүстларға дедим,
“Дуо мандин ҳам айтингиз” дегонлар.

Зиёда айласун бизга, эй дүст,
Ҳамиша сұхбатида дилраболар.

Мұхайири, ҳожи Мұхайдиддин, Завқий,
Ҳам соғы саломатлар айёнлар.

Хұжанд үтди Макайлик соли навға,
Борур ҳам Тошканд айтдым гумонлар.

Масоҳат айланғиз гар базмларда,
Раво құрманг бу ерда зиёнлар.

Камииу ҳожи Аъзамга фәқирдин,
Дуо албатта денг, эй хурдодонлар.

Мұқимиң ҳасратим күйдурса қоғаз,
Начук таҳрир этиб айлай баёнлар⁷¹.

МУХАММАСЛАР

Жомий ғазалига мухаммас

Қадамро ранжа сўи мо асирон мекуни, ё не?
 Ба муштоқон жамоли худ намоён мекуни, ё не?
 Масиҳои, давои дардмандон мекуни, ё не?
 Ба раҳмат илтифоти мо асирон мекуни, ё не?
 Нигоҳе жониби мо хоксорон мекуни, ё не?

Кашидам баски ҳижрон тар зи хун шуд хонаи дида,
 Ба ранги ҳалқаи тасвири нун шуд хонаи дида,
 Зи жӯши гиряи ашкам бурун шуд хонаи дида,
 Чу Яъқубам зи гиря сарнигун шуд хонаи дида,
 Худоё Юсуфи моро ба Канъон мекуни, ё не?

Ба боғи фасли гул баҳорон мекуни равшан,
 Тамоми қўҳи сахроро ба борон мекуни равшан,
 Гуҳар аз қатраҳои абри найсон мекуни равшан,
 Шаби торикро бо моҳи тобон мекуни равшан,
 Даруни қабри торикам чароғон мекуни, ё не?

Гунаҳкорам ғариқи баҳри исёни ту мебошам,
 Асири мубталои нафси шайтони ту мебошам,
 Ба гафлат дода умр аз даст нодони ту мебошам,
 Шаби аввалки, ман дар гўр меҳмони тут мебошам,
 Шаҳо инъом эҳсонат ба меҳмон мекуни, ё не?

Барои бар бишу нуқсу камолам ду малак ойад,
 Паи фарқи ҳарому то ҳалолам ду малак ойад,
 Башоми тийра баъди заволам ду малак ойад,
 Накиру Мункар аз баҳри саволам ду малак ойад,
 Забонро дар жавобаш “Рабби!” гӯён, мекуни ё не?

Муқимий – зарра: ҳамчун офтоби ховари Жомий,
Заифу ожизам, кун дастигири, ёвари Жомий,
Ба доди додхохи аз ту шояд довари Жомий,
Кадомин дарду меҳнатро кунам ёд овори Жомий,
Ту осон мушкили мо мустамондан мекуни, ё не?

Таржимаси:

Эй севикли, биз асирлар томонга ҳам қадам
етказасанми ё йүкми?

Биз муштоқларга үз жамолингни күрсатасанми
ё йүкми?

Масихо сифат булиб, биз дардманларга даво
киласанми ё йўкми?

Биз асиrlарга илтифот билан раҳм қиласанми
ёйүкми?

Оёқ остидаги тупроқ каби эзилған биз бечораларга
нигоҳ қиласаңмы ё йүкми?

Айрилиқ аламларини шунча күп тортдими,
күз хоналадырыңынан да жаңа күндерде.

Күз хонаси қон рангли ёшлар билан тұлған ҳалқа
шакидига кирди

Кўз ёшларимнинг беҳисоб оқишидан кўз хоналари
кабарив чиқди

Худди Яъқубга ўхшаш йифидан кўз хонаси салқиб
тичниш

Түшди,
Эй Худо, Юсуфимизни Канъонга етказасанми ё йўқми?
Эй азмача тути, башар фестлару билан сароб унга

Эй замона Гули, баҳор фасллари билан сероб қим,
Бутун тоғу тошларни баҳор ёмғири билан сероб қил,
Ең жаңынан түркімнен көрсөткөн бол.

Бу ёмғир билан түрли Гавҳарларни ундириб,
үстириб обод қил,

Коронғу кечани тулин ой билан равшан құл,
Коронғу гүримни ёритасанми ё йүқми?

Ман санинг гуноҳ, денгизига ботган гуноҳларингман,
Ўз нафсига мубтало бўлган қўлингман,
Ўз умрини ғафлатда ўтказган нодонингман

Биринчи кечада гўрдаги санинг меҳмонингман,
Меҳмонга инъом-эҳсон қиласанми ё йўқми?
Менинг нуқсону камолимни билиш учун икки
фаришта келади,
Ҳалолу ҳаром ишларимни фарқлаш учун икки
фаришта келади,
Заволимдан (ўлимимдан) кейин икки фаришта келади,
Мени савол-жавоб қилиш учун Мункар-Накир –
икки фаришта келади,
Тилимни “Раббим!” деб жавоб беришга қодир
этасанми ё йўқми?
Муқимий Жомий олдида қуёш атрофида айланувчи
зарра сингариидур,
Заифман, ожизман, қўлимдан тут, ёрдам қил,
эй Жомий,
Сендан ёрдам сўровчиларга ҳамма вақт мадад этиб
келгансан, эй Жомий?
Дарду меҳнатларимнинг қай бирини эсга олайин,
эй Жомий,
Биз ёрдамга муҳтожларнинг мушкулини осон
қиласанми ё йўқми? ⁷²

Вексиль

Мастур қолмағайким, сүзни йүғони чиқди,
 Олтиариқлари ҳам вексилни кони чиқди,
 Заводни битказолмай Эшонни жони чиқди,
 Афсус, эй халойик, ишлар ёмонаи чиқди,
 Охир замона маълум бўлди, нишони чиқди.

То ўтди Русиёга Фарғонанинг хирожи,
 Вожгун бўлуб йиқилди хонларни тахту тожи,
 Ҳар лаҳзаи дигар кун ғайби фалак мизожи,
 Қолди ривож олмай Хўқанд зарб ройижи,
 Бўлди заиф ислом, кофир замони чиқди.

Ҳар ишки халқимизға ҳокимлар этса фармон,
 Қилмай иложи йўқтур душвору хоҳи осон,
 Нуқра-қумушларидин бойлар хижил, пушаймон,
 Юз дод қилмасунму бечораи мусулмон,
 Ҳар тангада миридин яққол зиёни чиқди.

Банд ўлди олди-сотди, фуқароингни бил, деб,
 Пуллар жаримасини қилсанг экан, биҳил, деб,
 Бозору бай очолмай қишлоғи шаҳр сил, деб,
 Арз этдилар халойик ҳокимга: ҳукм қил, деб.
 Кирқ кунда уч миридин буйруқ дегони чиқди.

Диққат ҳама сотолмай, ё бир нима олурға,
 Қассоб етди ўзни гўшт ўрниға тилурға,
 Солған қулоқларини эл гап недур билурға,
 Бозор аҳли ҳайрон савдо-сотиқ қилурға,
 Сўйи самога йиғлаб косиб фиғони чиқди.

Халқеки камбағалдур гуёки ғалтак ўлди,
 Ўлғанинни устига ҳам бир неча калтак ўлди,
 Бу воқиа, Мұқимий, ҳар ерда дастак ўлди,
 Пул-лабба, нарх-қиймат устига пўстак ўлди,
 Пўстак белига боғлаб Завқий баёни чиқди⁷³.

Ҳажви Бектурбой

Қисса бози дафтарга олгон экан Бектурбой,
 Бойлар бойи бойларга кордон экан Бектурбой,
 Маълум, машҳур Ҳуқандга шайтон экан
 Бектурбой,

Кантуралар ичинда ёмон экан Бектурбой,
 Темур сандиқ дегони ёлғон экан Бектурбой.

Шиква қилсам жоиздир, замоналар на бўлди?
 Ботил мазҳаб муравваж, мусулмонлар хор бўлди.
 Бектур тутган ишига юрак-бағрим қон бўлди,
 Кимки санга пул берди, кўп яхши деб қўл қўйди,
 Бир умр ани иши армон экан, Бектурбой.

Бўлмас дуо ижобат бетақвоу бетоат,
 Кўрмас жаннат юзини ҳар кимда йўқдиёнат,
 Мўмин қуллар қилмайдур амонатга хиёнат,
 Арzon эмас беиллат, қиммат эмас беҳикмат,
 Ноинсофу бетавфикс, олғон экан, Бектурбой.

Ҳиссат харис давонлар хушоматгў нечаси,
 Машваратни (нг) бобида борур эрди кечаси,
 Молу, матоъи ҳимматлик санга берди ончаси,
 Ман хонаи пухта деб олдинг жаҳон оқчаси,
 Санга берган одамлар нодон экан Бектурбой.

Ман мунъим деб юрганлар, давру даврон
 сурганлар,
 Фаросатни(нг) йўлида оқил ман, деб юрганлар,
 Минг лак сўмни берганлар, йифиб келиб
 турганлар,

.....
 Андижонлик бечора меҳмон экан Бектурбой.

Билмасларни билдиридинг, судхұр күнглиң
тиндурдинг,
Макру хийла ишлатиб, құноқ қилиб, күндердинг,
Күп бойларни синдердинг, судхұр күнглиң
тиндурдинг,
Йүқ жойлардин ундурууб, сандық пулга түлдурдинг,
Бир курашда йиқитган полвон экан Бектурбой⁷⁴.

От

Үрма бир қамчи, олур минг интиқом, ўлсун бу от,
 Тишлабу тепиб ўтар умри мудом, ўлсун бу от,
 Ҳеч кишига бўлмағай чун ваҳши ром, ўлсун бу от,
 Тоб йўқ афтини кўрмокқа, ҳаром ўлсун бу от,
 Ҳайфдур ҳаргиз суғорманг, ташнаком ўлсун бу от.

Турфа қирчанғию, санғи, хираю бадкордур,
 Фикри-зикри доимо андешаси озордур,
 Шовқунидин, эл миниб чиқсанг агар, безордур,
 Гар сафар қилсанг бирав ҳамроҳлиққа зордур,
 Шатта солғай йўлда ким қилса салом, ўлсун бу от.

Бад қабоқ, сурат совуқ, рангида кўрким қони йўқ,
 Бедани чайнаб ютарға тиш била дармони йўқ,
 Ҳар қадамда қоқилур жисмида лоғар жони йўқ.
 Минган одам бўлмаса мажруҳ то имкони йўқ,
 Гўёқир орқатиги бениём, ўлсун бу от.

Доғули хислат, муғомбир, феъли-атвори қизиқ,
 Боғласанг бир ерга, келсанг ногиҳон қайтиб ешиқ,
 Бермагай тутқич, мисоли сабчибон ўғри мишиқ,
 Гарчи ҳанги, жангаридуру, кошки бўлса пишиқ,
 Ўлгуча қўшу жувоз бобида хом, ўлсун бу от.

Зарра минганда ҳузур бирла ҳаловат кўрмадим,
 Шумлигидин ҳеч бир манзилда тинчлик кўрмадим,
 Эрта оқшом пуштлаб, бир лаҳза емсиз қўймадим,
 Қанча боқсанг силға ўхшаб, ранги чиқмас билмадим,
 Сингдуролмас, еса рад қилғай таом, ўлсун бу от.

Яхшиси бул: бош кесинг қилганда тўй, айлаб сўқум,
 Ё муҳимми хайра қўш, ўрниға қўй айлаб сўқум,
 Ҳожат эрмасдур йўқотғил гуфтугўй, айлаб сўқум,
 Дум билан ёлин кузаб, жаззоси сўй айлаб сўқум,
 Парчаи жул, садқаи зину лажом ўлсун бу от.

Дафъатан түхтар йироқдин бүлса бир одам дучор,
 Анга боқиб кишинагай оғзин очиб чун аждахор,
 Қайтадур ночор үталмай орқасига құча тор,
 Садқаи ему хашак кетсін, қўйинг очу наҳор,
 Эртароқ етсун ҳалокатта тамом, ўлсун бу от.

Чап бериб, пойлаб тепарга устухон йўқ этида,
 Ёндашиб бормай йироқроқ тур охурнинг четида,
 Дўст бўлмайдур – масал – туклук нимарса бетида,
 Олдидин келсанг оғиз солғай, мабодо кетида,
 Тепадур хоҳи чуқурлик, хоҳи том, ўлсун бу от.

Хуркуб ўтмас ўлса қўзиға кўринса бир гиёҳ,
 Ботинолмас анга бир эллик чуқурча – катта чоҳ,
 Чўчимасдин ким қилур ўзиға ўзи иштибоҳ,
 Икки қўл доим яқода шарридин истаб паноҳ,
 Мингган одамни қилур субҳини шом, ўлсун бу от.

Йил суруштиранг, яқин элликка киргандир ёши,
 Қамчиға беҳад қалин, гўёки аъзоси тоши,
 Хийла-ю макру жаҳолатдур ҳамиша ўйлоши,
 Билмадим чиққан ўрусадинму кесилганда боши,
 Бир қадамни ерга қўймас бенизом, ўлсун бу от.

Кимса бозора сузид дум, эй Мұқими солмади,
 Бир харидори чиқиб, олған пулимға олмади,
 Нечаким бадбаҳт тадбир айладим сотилмади,
 Тобу тоқат менда эгарлаб минарга қолмади,
 Келганига олса сот, эмди ҳаром ўлсун бу от⁷⁵.

МАСНАВИЙ

Танобчилар

Бұлды таажжуб қизиқ ҳангомалар,
Арз этайин әмди ёзиб номалар.

Адл қулоғила эшит ҳолими,
Зулм қилур, баски, менга золими.

Үн икки ойда келадур бир таноб,
Үзгалара роҳат менга азоб.

Султон Али Хұжа, Ҳакимжон икав,
Бири хотун, бириси бұлды куяв.

Иккаласи бұлды чунон иттифок,
Гүё хаёл айлаки, қилмай нифок.

Ош есалар үртада сарсон илик,
Хұжа – чироғ ёғи, Ҳакимжон – пилик.

Бири-бирисига солишурулар ўрин,
Эрта-ю кеч ўпушиб оғиз-бурун.

Саллалари бошларида оқ сават,
Күрпача тагда ҳама вақт уч қават.

Бирлари мұлтонинамо, хийлагар,
Бирларидур кундапиху гавдахар.

Оғизлари мақтаниб ўнбеш қариш,
Майда сухан, эзма чурук, занчалиш.

Қайсики қишлоққа тушар отидин,
Элни йиғиб, воқиғ әтар зотидин.

Дерки: “Күзунгга ҳали кал жұжаман,
Махтуми Аъзамлик ўзим хұжаман.

Отамизни отлари Шохлиғ мазор
Мухлисимиз мардуми ушбу диёр.

Бизларо Эрхубби бұлодур тағо,
Амамизи(нг) эрларидур Нурато.

Бири Убайда бұладур холамиз,
Гоҳ келур әрди кичик боламиз.

Хизр отамиз ила буродар әрур,
Чимлиғ азизлар менга додар әрур.

Гарчики мен олиму шайхи замон,
Әмди берай қирқингиза бир қазон.

Манки танобингға чиқибман келиб,
Хизматими яхши қилинглар билиб.

Үт құюбон күйдурадурғон ўзим,
Хокимингу үлдурадурғон ўзим.

Хоҳ танобингни дучандон қилай,
Хоҳ карам бирла бошингни силай”.

Хұжа сұзини мунга бергай қарор,
Мардуми сахрои бұлур бекарор.

Дерки Ҳакимжони – “Аё оқсоқол,
Бизни топибсан магарамким ўсол?”

“Хозир этиб түрт нафар мардикор,
Түгри қил олдимға қилибон қатор.

Арқоними еринга судраб чиқай,
Баччаталоқ қишлоқтарни урай.

Бир бурайин муйлабимни чиқиб,
Торт танобини жазоси сиқиб!

Яғшилиғингни фуқаро билгай,
Холи булар күзга бизи илмагай.

Икки танобини қилай ўн таноб,
Күйдурубон юртини айланг хароб.

Нафъини билмайды булар баччағар,
Дебки, узангуға аёғин тирап.

Бир-бириға қишлоқ аҳли боқишиб,
Гоҳ уён, гоҳ буён тентираб.

Жамъ бўлиб айлаюбон маслаҳат:
– “Дўғмаға, – дер, – бир нима бериб жўнат”.

Ақча қўлида икки-уч мўйсафид,
Дерки: – “Бу назрингизу, бизлар мурид”.

Зулм билан эллигу юзни олур,
Боз танобини дучандон солур.

Тоғи булар яхшию, бизлар ёмон,
Эл тамизидин ҳазар эт, алъамон.

Ўзга яна ғусса будурким, дейин,
Шунчаки бир қисса булардин кейин.

Күшти Жалолхон деган ўғлин манга,
Деди: “Руқум ўргатадурсиз сиз анга”.

Юклади ўғлини менга мухтасар,
Бу дағи ортиқча менга дардисар.

Сұзни, Мұқимий, керак этмак тамом,
Маззаси қолмас узун ўлса калом⁷⁶.

“САЁХАТНОМА”ЛАР

Кўқондан Фарғонаға

Чун шахридин чиқдим “Кудаш”,
Хотир билан маҳзуни ғаш,
Мажнунсифат девонаваш,
Хушчашмаю кам чанг экан.

Озодадин тупори кўп,
Дукчисидин аттори кўп,
Чойхўридин кўкнори кўп,
Бир раста носу банг экан.

“Яйфан” агарчи дилкушо,
Мардумлари енгилнамо,
Бир-бирлари ила доимо,
Бўлар-бўлмасга жанг экан.

“Нурсух” каби бир маъво кам,
Тушмай ўтиб қилди алам,
Олма, анор ўрнига ҳам,
Боғида токи занг экан.

“Рафқон” ажойиб жой денг,
Бир кўча кетган сой денг,
Салқин супа ҳой-ҳой денг,
Ким кўрса ҳангуд манг экан.

Айвончалар мисли катак,
Йўлиға одам сиққудак,
Чит бирла бир ерда алак,
Бозори тору танг экан.

Хожам бугун савдо бажо,
Баским күп әркан ошно,
Эркаклари бари ото,
Хотунлари амманг экан.

Қүй қилма “Конибодом” ҳавас,
Бұлмас шамоли ҳеч бас,
Құзларга ургай хору хас,
Борғунча йұли чанг экан.

Хуфтонда кирдим бир дүкон,
Қилди ашула бир жувон,
Овози эшақдин ёмон,
Ханграрга хуш оқаңг экан.

Құп мардумидин “Бешарик”
Ахлині “қуттоут тарик”,
Етим ҳақи – гүшти балиқ,
Ишлари реву ранг экан.

Чарчашни билмас юрсалар,
Пурзұр кетмон урсалар,
Вақти намозга борсалар
Масжид сорига лант экан.

Қийғир күттарған уч йигит,
Ухлатмадилар бир минит,
Ҳам бошда тонг отқунча ит,
Фингшиб чиқиб, ванг-ванг экан.

Ҳайфи алар кимхобу шол,
Хоҳ ёш бўлсун, хоҳи чол,
Эркаклари дер қизни ол,
Хотунлари қадзанг экан.

Бозорда қайда бор әдим,
Ирғиб ароба “ҳо” дедим,
Ётмай десам ночор әдим,
Лоҳаз гарангү ланг экан.

Белни Муқимий бойладим,
Шундօғ юрушни шайладим,
Дунёни таҳқиқ айладим,
Бир маҳзи ному нанг экан⁷⁷.

Құқондан Шоҳимардонга

Фарёдким, гардуни дун,
Айлар юрак-бағримни хун,
Күрдики, бир аҳли фунун,
Чарх анга кажрафтөр экан.

Қолмай шаҳарда тоқатим,
Қишлоқ чиқардим одатим,
Хоҳи яёв, бўлсун отим,
Гаҳ сайр ҳам даркор экан.

“Ултарма”га қилдим юруш,
Ошнам эди бир читфуруш,
Етдим жадаллаб вакти туш,
Бирдам қизиқ бозор экан.

Бир маърака кўрдим бутун,
Жамъи ёпинган бошга тўн,
Боқсамки, беш юзча хотун,
Воиз қулоқ солар экан.

Мингбошилик кимнинг иши,
Десам, деди бир дониши,
Бир “Қўштегирмонлик” киши,
Хўжа Исо бекор экан.

Серобу салқину васиъ,
Юрсанг ҳавоси муртафиъ,
Соҳиб торозу миррабиъ,
ҲожиFaфур саркор экан.

Магрур, ҳирсу бешу кам,
Ҳар сўзда лоф, ичгай қасам,
Такжой олур моховдан ҳам,

Хожи ўзи мурдор экан.
 “Дўрманча”га кетдим ўтуб,
 Ёқамни ҳар соат тутуб,
 Ётдим ул оқшом ғам ютуб,
 Даشتি қароқчизор экан.

Анда бўлус ҳожи деди,
 Ҳам муфти ҳам қози деди,
 Юрти ҳама рози деди,
 Бечора беозор экан.

Боз издиҳоми воизи,
 Бадкайф очилмайдур кўзи,
 Юқори бошидин тизи,
 Эрмаклари кўкнор экан.

Кўргурма бир кампир ўрус,
 Уйдек амома кўса тус,
 Бориб финакка усма-ус,
 Алқисса деб қолар экан.

“Оқ ер”дин ўтдим, бойлари,
 Олий иморат жойлари,
 Мехмонсиз ўtkай ойлари,
 Келса бирор ночор экан.

Аммо назарда “Рошидон”,
 Фирдавс боғидин нишон,
 Жомеълари оби равон,
 Саҳни гулзури экан.

Шокир нойиби волости,
 Ҳимматда денг хотамтойи,
 Келганда бир меҳмон шави,
 Жонигача ийсор экан.

Ул хожай илғир нигин,
Ғаввоси дарёи яқин,
Сархалқаи асқобидин,
Зоти фалак миқдор экан.

Тангрига күнгил бойлайин,
Бориб зиёрат айлайин,
Ёндим боролмай найлайин,
Устод мардикор экан.

Армон, зиёрат қилмадим,
Бир кеча ётиб келмадим,
Күз бирла күриб билмадим,
Хуш баҳри файзосор экан.

Маъюс бордим “Зоҳидон”,
Бир кӯча кетгунча дўкон,
Шўх одами, ичмай пиён,
Маст отаси безор экан.

Сувлар сепилган сўрилар,
Бўзланган ўчоқ-мўрилар,
Табъинг мабодо чой тилар,
Дамлашлари ишқор экан.

Бешер эмасдур бешалар,
Бордур саховат пешалар,
Қилман ёмон андишалар,
Яхшилари ҳам бор экан.

Кўрдум дедилар “Бўрбалиғ”,
Бир пода, қўй, эчки ариғ,
Сўрса киши нону қатиғ,
Шому сахар тайёр экан.

“Олтиариқ” қурсин үшал,
 Селларда қолдим бир маҳал,
 Бўлдим ўюб ёмғирда шал,
 Тўн шилта, хўл изор экан.

Мингбошиси сўфинамо,
 Тасбиху бўйнида ридо,
 Чўқиб қочар зоҳи ало,
 Бир дугули айёр экан.

Хайру сахо важҳига кар,
 Бир пулни юз ердин тугар,
 Келса гадой ногаҳ агар,
 Бир пул чиқиш душвор экан.

Шовқин қилур тентаклари,
 Иштонида ҳиштаклари,
 Хониш қилиб эшаклари,
 Тўп-тўп юруб ҳангровер экан.

Кўрдим чуқур “Чимён” эрур,
 Ер остида зиндан эрур,
 Душманлари меҳмон эрур,
 Мардумлари тарор экан.

“Водил” мақоми жонфизо,
 Дўконлари дилкушо,
 Анҳорида оби сафо,
 Себарга, обишор экан,

Туғлар кўринди ёрқираб,
 Шоҳи араб, мири Нажаф,
 Ҳам дурри дарёи шараф,
 Ул Ҳайдари каррор экан.

Қилмоқ шикоятдур ўсал,
Келди бад дунянг аз азал,
Бешак мукофоти амал,
Дунё қурилган дор экан,

Алхамдуилло, бехатар,
Келдим, Муқим, айлаб сафар.
Музтар қолиб, күрмай зарар,
Хақ бандасига ёр экан⁷⁸.

Құқондан Исфарага

Афлок кажрафтор учун,
Хардам күнгүл афгор учун,
Хұқанд тангу тор учун,
Сахро чиқиши даркор экан.

Бордим шаҳардин “Яққатут”,
Баққоли дузди бадбурут,
Бир танга соткай бир қурут,
Инсоғсиз тарор экан.

Қишлоқ жувони йиғилишиб,
Иссифда үйнашган пишиб,
Үтган тамошобин тушиб,
Сешанба кун бозор экан.

Сойики “Иштонсолди”си,
Келгай шаҳидларнинг иси,
Канда эмасдир үғриси,
Асли қароқчизор экан.

Мингбоши Эшдавлат акам,
Аммо қуруқ савлат акам,
Қилса чиқим гар бир дирам,
Үйқу қочиб, бедор экан.

“Яйфан” каби толзор кам,
Йүқ соясида зарра гам,
Зебо санам, қоши қалам,
Жононлари бисёр экан.

Дўмалари ҳам хўб бажо,
Волоснойи уҳда буро,
Юрт ишларини доимо,

Хайриятин күзлар экан.
 “Нұрсұх” каби ҳам юрт йўқ,
 Боеңдору дәхқон қорни тўқ,
 Масжидлари ҳам хўб улук,
 Турфа фараҳ осор экан.

“Рафқон”ни бозор жойи танг,
 Муллолари чаққон, гаранг,
 Омилари ҳам мулла ранг,
 Кўйлак кийиб, дастор экан.

Гар меваси бир туп сотар,
 Бир пулни юз ердин тугар,
 Берса гадога нон алар,
 Минг йилда ҳам душвор экан.

Аммо “Работи” баччағар,
 Йўқ ҳеч одамдан асар,
 Бир подажойи.gov хар,
 Чун оғули тайёр экан.

Ду бора юрдим даштлаб,
 Бодом конига қараб,
 Мирза Умарни тўғрилаб,
 Ҳавлисида наҳор экан.

Бўлсун ўшал Бурҳон омон,
 Яхши йигитдур бегумон,
 Хурсанд қилди ногаҳон,
 Мингбоши Хол саркор экан.

Армонки кўпрак юрмадим,
 Бир-икки ҳафта турмадим,
 “Тикка Работ”ни кўрмадим,
 Бир файз бузруквор экан.

Маъюс чиқдим “Исфара”,
Дил хаста, мажрухи яра,
Иссикқа куйган қоп-қора,
Олти жиҳат күксор экан.

Анҳору сою жўллари,
Ўйнаб келодур сувлари,
Ширинки зардолулари,
Қанду асал бекор экан.

Қози жувонмарди накӯ,
Бориб-келибон чоркӯ,
Ногаҳ бўлиб дарди гулӯ,
Санчиқ тутиб bemор экан.

Ҳожи Зухур ҳам Ўрдада,
Сарҳавзлар, олий сада,
Борса агар бир ғамзада,
Жонигача ийсор экан.

Бойваччасидур бадбуруш,
Тўғри сўзи аччиғ-туруш,
Сил, эски бачча, чойфуруш,
Хофиз Умар, Қахҳор экан.

Бўлма ҳаловатга касал,
Оlamда кам бениш асал,
Бешак мукофоти амал,
Дунё қурулғон дор экан.

Алҳамдуилло, бехатар,
Келдим, Муқим, айлаб сафар,
Музтар қолиб, кўрмай зарар,
Ҳақ бандасига ёр экан⁷⁹.

**Исфара саёҳатидан
(янги топилған парча)**

Шаҳр ичра тоқат тоқ үлуб,
Дубора йўллар қок үлуб,
Кўз Исфара муштоқ үлуб,
Аввал чиқиши “Яйған” экан.

Кун тобишида бу сафар,
Ўллар сақардин ҳам батар,
Тоғ ичра раҳзан баччағар,
Кўп элни қақшатгон экан.

Кетгунча йўллар хорлар,
Йўл захмидин озорлар,
Кўкка етар кўҳсорлар,
Ҳайҳот, хористон экан.

Қир пастида шўртанг ариғ,
Бир тўп йигит ўргай тариф,
Тўнсиз, ялонғоч, ҳай дариф,
Бечора, оч дехқон экан!

Кам ғайри Қаххору Умар,
Фарғонада ҳофиз дигар,
Билмас эканман бехабар,
Навмидлар хушхон экан.

Ўткан китобдори замон,
Хаттига ҳайрон инсу жон,
Чун дахмаси гўё жинон,
Ўқишлари Куръон экан.

Чоркўга ҳам келдим етиб,
Отдин йиқилдим шилл этиб,
Бехуш – ўзимдин кетиб,
Ман саҳт бедармон экан.

Чоркү бозорин тор бил,
 Атрофини күхсөр бил,
 Панжшанба кун бозор бил,
 Бир, икки, уч дүкон экан.

Бой мардикори маччойи,
 Чүнтоғ самонлик лойи,
 Бечорага нону чойи,
 Түн ўрнида ўтгон экан.

Беш-олти уйлик камбағал,
 Деворлари тошу шағал,
 Анга тарика бар маҳал,
 Қишлоғи Маччоён экан.

Аммо Амин Абдуррасул,
 Ким борса хизматкор ул,
 Яхши йигит, очиқ күнгүл,
 Юрт устида тургон экан⁸⁰.

ИЗОХЛАР

ЯНГИ ТОПИЛГАН ШЕЪРЛАР

Ғазалларга

1. Мазкур ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 30^а-саҳифасидан аниқланди.

2. Ушбу шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 56^а-саҳифасидан аниқланди.

3. Мазкур ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 36^а-саҳифасидан аниқланди.

4. Мазкур ҳажвий мазмундаги ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 6^б-саҳифасидан аниқланди.

5. Ушбу ғазал жанридаги таърих бир мачит қурилишига бағишиланган. Форс-тожик тилидаги шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 3^б-саҳифасидан аниқланди.

6. Форс-тожик тилидаги мактуб Муқимий Тошкентда эканлигига ёзилган. Шеърда тилга олинган Бурҳон тилмоч, Зухур ҳожи, Саййид Усмон қози, Абдумўмин, Абдужаббор, Азимжон, Мирза Умар, Мирсалим сингари кишилар Муқимий дўстлари ва яқин кишилари бўлган. Мактуб ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 46^{а-б}-саҳифасидан аниқланди.

7. Профессор Ф.Каримовнинг таъкидлашича, Шайх Сулаймон Ағоний Қўқоннинг катта чойфуруш бойларидан бўлиб, ўзи адабиёт ҳафаскори сифатида шеърлар ҳам ёзган. Шайх Сулаймон Қўқонда шоирларни йиғиб, адабий кечалар ташкил қилган. Шоирларга иқтисодий ёрдам ҳам бериб турган. (Каримов Ф.Муқимий ҳаёти ва ижоди. (Монография). – Т.: 1970. -Б.52). Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 62^б-саҳифасидан аниқланди.

8. Ушбу ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 132^а-саҳифасидан аниқланди.

9. Мувашшаҳ – ғазал Нозимхон исмига қилинган. Шеър ЎзРФАШарқшуносликинститутидасақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 66^б-саҳифасидан аниқланди.

10. Мазкур мувашшаҳ- ғазал Жамолхон исмига қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 58^б-саҳифасидан аниқланди.

11. Мазкур Мұхсінхон исмига қилинган мувашшаҳ-ғазал Алишер Навоийнинг “Кимса мендек даҳр аро бесабру ором ўлмасун” мисраси билан бошланувчи ғазалига назира қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7512 рақамли қўлёзма баёзининг 167^а-саҳифасидан аниқланди.

12. Ушбу шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 119^{а-б} -саҳифасидан аниқланди.

13. Мазкур ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7512 рақамли қўлёзма баёзининг 63^а-саҳифасидан аниқланди.

14. Мазкур шеър ЎзРФА Шарқшуносликинstitutiда сақланаётган 12195 рақамли қўлёзма баёзниг 14^a-саҳифасида берилган. Шеър матни илк марта адабиётшунослар А.Турдиалиев ва С.Эшоновалар томонидан “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетаси 2011 йил, 22 апрель сонида эълон қилинган.

15. Ушбу ғазал ЎзРФА Шарқшуносликинstitutiда сақланаётган 2492 рақамли қўлёзма баёзниг 64^a-саҳифасида берилган. Шеър матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Адабий мерос” журналиниг 1984 йил, 2-сонида эълон қилинган.

16. Ҳажвий мазмундаги ғазал ЎзРФА Шарқшуносликинstitutiда сақланаётган 1895 рақамли қўлёзма баёзниг 82^{a-6}-саҳифасида берилган. Шеър матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Адабий мерос” журналиниг 1984 йил, 2-сонида эълон қилинган.

17. Мазкур ғазал ЎзРФА Шарқшуносликинstitutiда сақланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 129^a-саҳифасида берилган. Шеър матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Гулистон” журналиниг 1973 йил, 4-сонида эълон қилинган.

18. Ушбу шеър ЎзРФА Шарқшуносликинstitutiда сақланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 129^b-саҳифасида учрайди. Ғазал матни илк марта адабиётшунос адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Гулистон” журналиниг 1973 йил, 4-сонида эълон қилинган.

19. Мазкур ғазал ЎзРФА Шарқшуносликинstitutiда сақланаётган 7688 рақамли қўлёзма баёзининг 132^a-саҳифасида берилган. Шеър матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Гулистон” журналиниг 1973 йил, 4-сонида эълон қилинган.

20. Мазкур ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 802 рақамли құлөзма баёзнинг 17^б-саҳифасида учрайди. Ғазал матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг 1985 йил, 31 май сонида эълон қилинганды.

21. Ушбу шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 2492 рақамли құлөзма баёзнинг 76^б-саҳифасида учрайди. Ғазал илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг 1985 йил, 31 май сонида эълон қилинганды.

22. Мазкур ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институти Ҳамид Сулаймонов фондида сақланаётган 802 рақамли құлөзма баёзнинг 12^б-саҳифасида учрайди. Ғазал илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг 1985 йил, 31 май сонида эълон қилинганды.

23. Ушбу ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институти Ҳамид Сулаймонов фондида сақланаётган Ҳамид Сулаймонов 802 рақамли құлөзма баёзнинг 10^б-саҳифасида учрайди. Ғазал илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг 1985 йил, 31 май сонида эълон қилинганды.

24. Ушбу ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 26^б-саҳифасида учрайди. Ғазал матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Гулистон” журналиниң 1973 йил, 4-сонида эълон қилинганды.

25. Ҳажвий мазмундаги шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 76^б-саҳифасида учрайди. Ғазал матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан

“Гулистон” журналиниңг 1973 йил, 4- сонида эълон қилинган.

26. Мазкур ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 11286 рақамли қўлёзма баёзининг 47^б -саҳифасида берилган. Ғазал матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг 1985 йил, 1 февраль сонида эълон қилинган.

27. Мазкур ғазалFaфур Гулом номидаги Фарғона адабиёт музейида сақланаётган 49.4100 рақамли Мұқимий “Чўнтак баёзи”нинг 31^б -саҳифасида берилган. Ғазал матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан (Адабий мерос тўплами, - Т.: Фан, 1971 йил, 2-сон) эълон қилинган.

28. Ушбу ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 1325 рақамли Мұқимий дастхат баёзининг 73^б-саҳифасида берилган. Ғазал матни илк марта профессор Ш.Юсупов томонидан “Гулистон” журналиниңг 1978 йил, 2-сонида эълон қилинган.

29. Ушбу ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 1325 рақамли Мұқимий дастхат баёзининг 65^б –саҳифасида берилган. Ғазал матни илк марта профессор Ш.Юсупов томонидан “Гулистон” журналиниңг 1978 йил, 2-сонида эълон қилинган.

30. Мазкур ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7688 рақамли Мұқимий дастхат баёзининг 150^а –саҳифасида берилган. Ғазал матни илк марта профессор Ш.Юсупов томонидан “Гулистон” журналиниңг 1978 йил, 2-сонида эълон қилинган.

31. Ушбу шеър Faфур Гулом номидаги Фарғона адабиёт музейида сақланаётган 1138 рақамли алоҳида варакда Мұқимий дастхатида берилган. Қўлёзма зарарлангани учун бешинчи байтнинг биринчи мисрасидаги матнни тўлиқ ўқиш имкони бўлмади. Ғазал

матни илк марта адабиётшунос О.Жўрабоев томонидан “Адабиёт кузгуси” илмий тўпламининг 2000 йил, 5-сонида эълон қилинган.

32. Ушбу ғазалFaфурҒуломномидагиФарғонаадабиётмузейидасақлананаётган96/2.4062рақамлиaloҳидаваракдаМуқимийдастхатидаберилган.Қўлёзмазаарланганиучунбиринчибайтнингбиринчи мисрасидагиматнитўлиқ ўқишимконибўлмади.ҒазалматниилкмартаадабиётшуносО.Жўрабоевтомонидан“Адабиёткузгуси”илмийтўпламининг2000йил,5-сонидаэълонқилинган.

МУХАММАСЛАРГА

33. Ушбу мухаммас ЎзРФАШарқшунослик институтида сақлананаётган7521рақамлиМуқимийдастхатбаёзининг55^б-саҳифасидананиқланди.

34. Мазкур мухаммас ЎзРФАШарқшунослик институтида сақлананаётган12195рақамлиқўлёзмабаёзининг40^б-41^асаҳифасида берилган.МухаммасматниилкмартаадабиётшуносларА.Турдиалиевва С.Эшоновалартомонидан“Ўзбекистонадабиётивасанъятигазетаси”2011йил,22апрельсонидаэълонқилинган.

35. Ушбу мухаммас ЎзРФАШарқшунослик институтида сақлананаётган7688рақамлиМуқимийдастхатбаёзининг32^б-саҳифасида берилган.

36. Мазкур мухаммас ЎзРФАШарқшунослик институтида сақлананаётган346-рақамли“Баёзи янги” номли(125-128-саҳифалар)тошбосмабаёздананиқланди.

37. Ушбу мухаммас ЎзРФАШарқшунослик институтида сақлананаётган7521рақамлиМуқимийдастхатбаёзининг58^б-саҳифасида берилган.Мухаммас

матни илк марта адабиётшунослар А.Турдиалиев ва С.Эшоновалар томонидан “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг 2011 йил, 22 апрель сонида эълон қилинган.

38. Мазкур мухаммас ЎзР ФА Шарқшунослик институти Ҳамид Сулаймонов фондида сақланаётган 2492 рақамли қўлёзма баёзнинг 221^б-саҳифасида учрайди. Мухаммас матни илк марта адабиётшунос О.Жўрабоев томонидан Ўзбекистон адабиёти ва санъати газетасининг 2001 йил, 9 февраль сонида эълон қилинган.

39. Ушбу мухаммас Ўзбекистонда хизмат кўрсатган ўқитувчи П.Қайюмов томонидан (“Тазкираи Қайюмий”. Т.: ЎзФА қўлёзмалар институти нашриёти, 1998 йил, 1-жилд) эълон қилинган.

40. Ушбу мухаммас ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 13^{а-б}-саҳифасида берилган. Мухаммаснинг саккиз бандини профессор Ш.Юсупов “Гулистон” журналининг 1978 йил, 2-сонида эълон қилган эди.

41. Мазкур мухаммас ЎзР ФА Шарқшунослик институти Ҳамид Сулаймонов фондида сақланаётган 2492 рақамли қўлёзма баёзнинг 245^б-саҳифасида берилган. Мухаммас матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Адабий мерос” журналининг 1984йил, 2-сонида эълон қилинган.

42. Ҳажвий мазмундаги “Сайлөв” мавзусидаги мухаммас ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 9836 рақамли “Ашъори мутафарриқа(тарқоқ шеърлар)” номли қўлёзма мажмуанинг 61^б-саҳифасида берилган. Мухаммас матни илк марта адабиётшунос А.Шокиров томонидан “Адабий мерос журнали” 1976 йил, 5-сонида эълон қилинган.

43. Ушбу мухаммас ҮзР ФА Шарқшунослик институида сақланаётган 236 рақамли тошбосма баёзнинг (түплам Кўқонда Шумаков литографиясида 1913 йилда нашр этилган) 108-110 -саҳифаларида учрайди. Мухаммас матни илк марта адабиётшунос О.Жўрабоев томонидан “Тафаккур” журналининг 2000 йил, 3-сонида эълон қилинганди.

МАТНИ ҚАЙТА ТИКЛАНГАН ШЕЪРЛАР

Ғазалларга

44. Муқимий асарлар тўпламининг совет давридаги энг сўнгги нашрида (Каримов F. Муқимий. Асарлар. Т.: Faфур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти, 1974) ғазал 7 байт. 3, 5, 7, 8-бўлиб келувчи байтлар тушириб қолдирилган. Ғазал ҮзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 6352 рақамли қўлёзма баёзнинг 27⁶-саҳифасидаги матн асосида тикланди (шу баёздаги матн таянч манба сифатида танланди).

45. Муқимий асарлар тўпламининг совет давридаги энг сўнгги нашрида ғазал 9 байт. Ғазал қуидагича таҳрир қилинган: ғазалнинг аслиятдаги 9-байтидан 1-мисраси олинниб, жорий нашрдаги 9-байт яратилган. Жорий нашрдаги 9-байтнинг 1-мисраси аслиятдаги 10-байтга тегишли. Натижада ғазалдан бир байт чиқариб ташланган. Шеър ҮзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 151⁶-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

46. Муқимий асарлар тўпламининг совет давридаги энг сўнгги нашрида ғазал 7 байт. Диний мазмундаги 5, 6-бўлиб келувчи байтлар тушириб қолдирилган. ҮзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 236-рақамли тошбосма баёзнинг

112-саҳифасидаги матн асосида тикланди (шу баёздағи матн таянч манба сифатида танланди).

47. Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида “шукр қилайлик” сўз бирикмаси “омон бўлайлик” тарзида берилган. Ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 9966 рақамли қўлёзма баёзниңг 141^б-саҳифасидаги матн асосида тикланди (шеърнинг ягона нусхаси фақат шу баёзда берилган).

48. Бу байтда Муқимий Соҳибзода Ҳазрат афанди ни кўзда тутган. Маълумки, шоир яшаган Қўқондаги “Ҳазрат” мадрасаси шу киши номига курилган. Муқимий асарлари нашрининг барчасида ғазал 5 байт ҳолда берилган. Бешинчи байт бўлиб келувчи мисралар тушириб қолдирилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 71^б-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

49. Ғазал Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 6 байт қилиб берилган. Тўртинчи бўлиб келувчи байт тушириб қолдирилган. Бундан ташқари, шеърнинг баъзи мисралари таҳрир қилиниб, ўзгартирилган. Ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 150^б-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

50. Мувашшаҳ-ғазал мисралари Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 146^а-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

51. Ушбу ғазал Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 6 байт ҳолда берилган. Олтинчи бўлиб келувчи байт тушириб қолдирилган. Шеър ЎзР

ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 146^а-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

52. Мазкур ғазал мисралари Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Жумладан, биринчи байтдаги “растадин” сўзи “куйидин”га, олтинчи байтдаги “дўкондор” сўзи “талабкор” сўзига ўзгартириб берилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 117^а-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

53. Ғазал мисралари Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Жумладан, биринчи байтдаги “айлай” сўзи “айтай”га, бешинчи байтдаги “баъзи” сўзи “булким” сўзига ўзгартирилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 133^а-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

54. Мувашшах-ғазал мисралари Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 168^а-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

55. Мазкур ғазал Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 6 байт қилиб берилган. Олтинчи бўлиб келувчи байт тушириб қолдирилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 152^б-саҳифасида тўлиқ берилган. Бу ҳакда илк марта адабиётшунос О.Жўрабоев ҳам маълумот берган (“Адабиёт кўзгуси” илмий тўплами, 2000 йил, 5-сон, 15-бет).

56. Ушбу ғазал Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 6 байт қилиб берилган. Бешинчи байт тушириб қолдирилган. Чунки байт мисрасида келган “Фаслу-л хитоб”–Хўжа Порсонинг тасаввуф тўгрисида ёзилган китобига ишора қилинганлиги сабаб ташлаб кетилган. Мазкур шеър Умархон Амирий саройидаги Фазлий ва Маҳзуна мушоаралари асосида ёзилган ғазалга назира қилинган. Ғазал ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 99^б-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

57. Мувашشاҳ-ғазал Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 9 байт ҳолда келади. Тўққизинчи бўлиб келувчи байт тушириб қолдирилган. Бундан ташқари, ғазалнинг баъзи мисралари таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 5736 рақамли қўлёзма баёзининг 87^а-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

58. Мувашшаҳ-ғазалнинг 7-байти Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 101^а-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

59. Ғазал Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 6 байт ҳолда берилган. Ғазалнинг олтинчи байти тушириб қолдирилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 148^б-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

60. Мувашшаҳ-ғазал мисралари Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 5736 рақамли

қўлёзма баёзнинг 106^б-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

61. Мувашшаҳ-ғазал мисралари Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 5736 рақамли қўлёзма баёзнинг 88^а-саҳифасидаги матн асосида тузатилди.

62. Маълумки, Кўқон адабий муҳити ижодкорлари Андижон зилзиласига бағишилаб турли жанрларда шеърлар ёзган. Бу мавзуда Муқимийнинг “Туркистон вилояти газети”нинг 1903 йил 22 апрель сонида “Тарихи зилзилаи Андижон аз Мавлоно Муқимий Хўқандий” сарлавҳали ғазал жанридаги 27 байти шеъри чоп этилган. Афсуски, шеър матни совет давридаги Муқимий асарлар тўпламида 19 байт ҳолда нашр этилган. 8 байти тушириб қолдирилган. Адабиётшунос Р.Тожибоевнинг “Адабиёт кўзгуси” илмий тўпламининг 2004 йил 8-сонида эълон қилинган “Тарихи зилзилаи Андижон шеърининг тўлиқ нусхаси” сарлавҳали мақоласида шеър матни тўлиқ берилган. А.Турдалиев хизмати билан 2010 йилда чоп этилган Муқимий шеърларидан тузилган “Боғ аро” номли тўпламда ҳам мазкур шеър тўлиқ ҳолда киритилган.

63. Ҳажвий мазмундаги ғазал Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 10 байт ҳолда берилган. 2,3,12,13,14,15,16-бўлиб келувчи байтлар тушириб қолдирилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 120^б –саҳифасидаги матн асосида тикланди.

64. Муқимий асарлар нашрида шеърнинг номланниши “Воқеаи кўр Ашурбой ҳожи” деб номланган. Ҳамда шеърнинг 2-, 7-, 15-байти қуйидагича берилган:

Ашурбайдын эшигинг қиссае,
Аё эй бу Фарғонада номдор.
Күруб дедилар: бой экан, қочириңг,
Ашур күр ўзи ҳам бўлуб беқарор.
Секинроқ гапир, мен Ашурбой – деди.
Қочиб ўлтурибман, сенга интизор.

Мазкур байтларни “Туркистон вилоятининг газети”да эса бу тарзда ўқиймиз:

Эшигинг ўшал бойдин қиссае,
Аё эй бу Фарғонада номдор.
Күруб дедилар: бой экан, қочириңг,
Оёғида кишин қочуурға озор.
Секинроқ гапир, мен фалонбой – деди.
Қочиб ўлтурибман, сенга интизор.

Кўриниб турибдики, бирон жойда Ашурбой образи йўқ. Шеър мисралари ноширлар томонидан таҳрир килиниб ўзгартирилган. Шундан сўнг, ҳажвий шеърга “Воқеаи кўр Ашурбой ҳожи” деб сарлавҳа қўйилган. Шеърнинг 26-байти шўро даври мафкурасига кўра қўйидагича қайта ёзилган:

Ҳақорат қилинган кишилар қолиб,
Топиб бой сўзи бунда зўр эътибор.

Аслида “Туркистон вилоятининг газети”да байт бундай эди:

Эшонлар қолиб дукчини айбиға,
Бу одам уятиға аҳли тужжор.

65. “Қурбақалар” радифли ҳажвий асар мисралари шўролар даври мафкурасига кўра таҳрирга учраган. Ҳажвиянинг 5-, 7- байтлари шоир асарлари тўплами нашрининг барчасида қўйидаги вариандада учрайди:

*Хоҳ ноҳоҳ Мингтепа ўйлаб қилурсиз зикри жаҳр,
Хөвз давринда ҳама маству пиён қурбақалар.*

*Илгари эркан Ойим қишлоқ, Муқимиий, эмди ҳайф,
Баччағар оқ дўппилик қорин йўғон қурбақалар.*

Муқимиийнинг 1325-рақамли ўз қўлёзма баёзида (121^a-саҳифа) аслият матни:

Ё ўруслек жонуворларга бу кун майраммукин.

Хөвз даврида ҳама маству пиён қурбақалар.

*Илгари эркан Ойим қишлоқ, Муқимиий, эмди ҳайф,
Баччалар ўрниға ҳавзида жувон қурбакалар.*

Кўринадики, мутахассислар эътиrozига сабаб бўлган “Хоҳ ноҳоҳ Мингтепа ўйлаб қилурсиз зикри жаҳр”, “Баччағар оқ дўппилик қорин йўғон қурбақалар”- мисралари онгли равишда таҳрир қилинган. Энг ёмони, шеър тарих ҳақиқатига зид ҳолда Дукчи эшонга боғлаб талқин этилган.

66. Ҳажвий шеър Муқимиий асарлар тўпламиининг энг сўнгги нашрида 8 байт ҳолда берилган. 6-бўлиб келувчи банд тушириб қолдириган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 1325 рақамли Муқимиий дастхат баёзининг 165^a-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

67. Ҳажвий шеър Муқимиий асарлар тўпламиининг энг сўнгти нашрида 11 байт ҳолда берилган. 10-бўлиб келувчи банд тушириб қолдириган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7688 рақамли Муқимиий дастхат баёзининг 150^a-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

68. Ҳажвий шеър Муқимиий асарлар тўпламиининг энг сўнгги нашрида 11 байт ҳолда берилган. 8, 9-бўлиб келувчи банд тушириб қолдириган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 336 рақамли тошбосма баёзининг 216-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

69. Ҳажвий шеърнинг 3, 4-байтидаги мисралар Муқимий табдил нусхаларида таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 116^а-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

70. Ғазал жанридаги мактуб Муқимий асарлар нашрида 21 байт ҳолда берилган. Шеърий мактубнинг 2, 3, 4-бўлиб келувчи байтлари тушириб қолдирилган. Таъкидлаш жоизки, шеър байтлари 1958 йилда нашр этилган “Фурқат ва Муқимий ҳақида”. Мақолалар тўпламида тўлиқ келтирилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 5736 рақамли қўлёзма баёзниң 95^{а-б}-саҳифаси берилган.

71. Мактуб Муқимий асарлар нашрида 15 байт ҳолда берилган. Шеърий мактубнинг 15, 16, 17, 18, 19-бўлиб келувчи байтлари тушириб қолдирилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 12195 рақамли қўлёзма баёзниң 28^{а-б}-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

Мухаммасларга

72. Мухаммас Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида 5 банд ҳолда берилган. Бир банд тушириб қолдирилган. Мухаммаснинг тушириб қолдирилган бир банди ҳақида О.Жўрабоев илк марта маълумот берган эди (Фитрату фазлу балофат бўлғусидур шунчалар. //Тафаккур. 2003.№3. – Б.81). Мухаммас ЎзР ФА Шарқшунослик институти қўлёзмалар фондида сақланаётган 7710, 5666 рақамли қўлёзма баёзларда ва 323, 4063 рақамли тошбосма баёзларда учрайди.

73. Завқийнинг “Вексиль” сарлавҳали ғазалига Муқимий мухаммаси шоир асарлар тўпламининг

энг сўнгги нашрида 5 банд ҳолда берилган. Иккинчи бўлиб келувчи банд тушириб қолдириган. F.Фуломнинг 1942 йилги Муқимий “Танланган асарлари” нашрида шеър бандлари тўлиқ берилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 7521 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 59^а-саҳифасида берилган.

Хўш, бу мухаммаснинг ёзилишига сабаб нима эди? Маълумки, чор Россияси ўзбек халқи бошига қанчадан-қанча оғир кунларни солди. Шундай экан, бу кулфатлар нафақат тарихчилар, балки давр шоирлари асарларида ҳам ҳаққоний тасвирланди. Муқимиининг мазкур мухаммаси чор мустамлакачиларининг ўз манфаати йўлида юргизган пул ислоҳоти ҳақида эди. Нашрдан тушириб қолдирилган мисраларда чор мустамлакаси ўрнатган қонун-қоидаларга қарата айтилган шоир изтироблари акс этган эди. Умуман, мухаммасда халқ пулининг истеъмолдан чиқиши, натижада улуснинг таланиши, нарх-навонинг ошиши, савдо-садик ишларидаги тартибининг бузилиши ҳақида сўз юритилади.

74. Ҳажвий мазмундаги мухаммас шоир асарлар тўпламининг энг сўнгги нашрида 4 банд ҳолда берилган. 2, 3-бўлиб келувчи банд тушириб қолдириган. Аслида эса 6 банд. Ҳажвия “Записки Восточного отделения императорского Русского Археологического общества” тўпламининг 1894 йилдаги IX томидаги матн асосида тикланди. Шоир “Шиква қилсан жоиздир, замоналар на бўлди?”-дея ўша давр ижтимоий муҳити, ундаги тартиб-қоидалар тўғрисида, жамиятдаги чор ҳукумати ўрнатган адолатсизликлар ҳақида бонг уради. Мусулмонларнинг кофирлар зулмидан хор бўлиши-ю, Бектурнинг фирибгарликлари шоирнинг ҳақли эътиrozига сабаб бўлади. Адабиётшунос Р.Тожибоев ҳам “Ҳажви Бектурбой” мухаммасининг

тушириб қолдирилган икки бандини келтириб, бундай ёзади: “Мазкур бандлар Муқимий асарларини нашрга тайёрловчилар томонидан шоирнинг чоп этилган тўпламларига нега киритилмагани бизга қаронғу. Тахминимизча, улардаги чор Россияси истилосига муносабат (“замоналар на бўлди?”, Ботил мазҳаб муравваж, мусулмонлар хор бўлди”) фикрлароявий-сиёсий жиҳатдан “эҳтиёткор” бўлган ноширларни чўчитган бўлиши мумкин”. (Бир адабий чалкашлик хусусида. // Ўзбек тили ва адабиёти. 2007, 6-сон, 45-бет).

75. Ҳажвий мазмундаги мухаммас Муқимий асарлар тўплами ning энг сўнгги нашрида 10 банд ҳолда берилган. Аслида эса манбада 11 банд ҳолда учрайди. 10-банд бўлиб келувчи 1 банд тушириб қолдириган. F.Фуломнинг 1942 йилги Муқимий “Танланган асарлари” нашрида шеър бандлари тўлиқ берилган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сакланаётган 5736 рақамли кўлёзма баёзнинг 83^{а-б}-саҳифасида матн асосида тикланди.

Маснавийга

76. Ҳажвий шеърнинг 13, 14, 16, 21, 27, 28, 29-байтларида мисра ва сўзлар Муқимий асарлар табдил нусхаларининг барчасида таҳрир қилинган. Шеър ЎзР ФА Шарқшунослик институтида сакланаётган 7688 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 107^{а-б}-108^{а-}саҳифасидаги матн асосида тикланди.

“Саёҳатнома”ларга

77. Саёҳатноманинг “Қўқондан Фарғонага” қисми Муқимий асарлар нашрида 11 банд ҳолда берилган. 7, 13, 14, 15-бўлиб келувчи бандлари тушириб қолдирилган. Бундан ташқари, 1, 3, 4, 5, 8, 9-банлари-

даги мисра ва сүзлар таҳрир қилинган. “Саёҳатнома” бандлари ҮзР ФА Шарқшунослик институтида сақланаётган 6352 рақамли күләсма баёзнинг 180^{а-б}-саҳифасидаги матн асосида тикланди (мазур қүләсма баёз таянч манба сифатида танланди).

78. “Саёҳатнома”нинг “Кўқондан Шоҳимардонга” қисми Муқимий асарлар нашрида 19 байт бўлиб, 6, 11, 14, 15, 16, 17, 20, 25, 28, 29, 30-бўлиб келувчи бандлари тушириб қолдирилган. Бундан ташқари, 1, 4, 5, 7, 9, 21, 22, 24, 26-бандларидағи мисра ва сүзлар таҳрир қилинган. Жумладан, манбада 9- бўлиб келувчи банд Муқимий асарлар нашрида 8-банд сифатида қўйидагича берилган:

Унда бўлус Ғози деди,
Ҳам муфти, ҳам қози деди,
Юрт барча норози деди,
Қилғон иши озор экан.

Энди мазкур банднинг аслиятдаги (6352- рақамли баёз, 181^б) бандини келтирамиз:

Анда бўлус ҳожи деди,
Ҳам муфти ҳам қози деди,
Юрти ҳама рози деди,
Бечора беозор экан.

Умуман, давр талаби нуқтаи назаридан банднинг барча мисралари таҳрир қилинган. Натижада муаллифнинг муфтий, ҳожи ва қозилар ҳақидаги рост гаплари ёлғонга дўнган, матн аслиятдан мутлақ йироқлашган. Аслида эса мазкур бандда Ғози образининг ўзи йўқ.

79. “Саёҳатнома”нинг “Кўқондан Шоҳимордонга” қисмидаги “Бешер эмасдур бешалар” деб бошланувчи банд барча Муқимий асарлар нашрида “Кўқондан Исфарага” қисмида берилган. Шу банд хисобига

“Қўқондан Исфарага” қисми Муқимий асарлар нашрида 21 байт бўлган. Аслида эса мазкур “Саёҳатнома”нинг тушириб қолдирилган 4-банди билан 21 банд эканлиги маълум бўлди. Мазкур “Саёҳатнома” бандлариматни ЎзРФАШарқшунослик институтида сақланаётган 1325 рақамли Муқимий дастхат баёзининг 145^{а-б}-саҳифасидаги матн асосида тикланди.

80.”Саёҳатнома”нинг “Исфара саёҳатидан” қисми Муқимий асарлар нашрида 10 банд қилиб берилган. Мазкур “Саёҳатнома” қисми фақат Ҳ.Зарифовнинг 1955 йилда нашр этилган “Муқимий ҳаёти ва ижодига оид материаллар” номли илмий рисоласида 11 банд ҳолда учрайди. Олимнинг таъкидлашича, мазкур “Саёҳатнома” матни шоир Асқарали Ҳамроалиев – Чархий томонидан 1953 йилда тожикистонлик Ғолиб Яқубзода деган киши оғзидан ёзиб олинган.

ЛУФАТ

А

Абёт – байтлар.

Абад – абадий, доимий, абадийлик доимийлик.

Абри баҳор – күклем булути.

Абрұ – қош.

Авбош – бебош, безори, саёқ, дайди.

Авранг – тахт.

Адно – энг паст.

Акмал – етикрок, мукаммалроқ.

Алоло – шовқин-сурон, ҳайқириқ.

Асрор – сирлар.

Асас – кеча қоровули, тунги соқчи.

Афсун – сехр, авраш, найранг, фириб, макр.

Азрүйилутф – яхшилик юзасидан.

Азтахидил – астайдил.

Альаташ – ўтли, оловли.

Аъмо – күр.

Анбар – хушбүй нарса, атир.

Андалиб – булбул.

Андух – қайғу, ғам.

Анжом – сўнг, охир, тугаш.

Анжум – юлдузлар.

Афгор – ярали, жароҳатли.

Афлоки қажрафтор – тескари айланувчи осмон.

Афсурда – сўлган, бужмайган.

Ахгар – чўғ.

Ашқ – кўз.

Ашъор – шеърлар.

Ағёр – бегоналар, ётлар, рақиблар.

Аҳбоб – дўстлар, ошнолар.

Аҳли дониш – билим эгалари.

Ахмар – қизил, қизилроқ.

Б

Бад – ёмон.

Барр – қуруқлик, сахро.

Барно – ёш, гүзәл, чиройли.

Балда – шаҳар, ўлка.

Барашта – қайтган, юз ўғирган.

Барф – қор.

Башар – одам, киши, инсон.

Баяқбор – бир йўла, бира-тўла.

Бедод – зулм.

Бедор – уйғоқ.

Бекас – кишисиз.

Беназир – ўхшаши йўқ, тенги йўқ.

Бесару сомон – ҳеч нарсасиз, камбағал, ношуд.

Беша -- ўрмон, тўқай.

Беҳамдам – ўртоқсиз, ошнасиз, улфатсиз.

Булбули шўрида – қайгули булбул, фарёд-
фиғонли булбул.

Бадри мунир – ёрқин ой.

Булҳавас – кўнгли нимани ҳавас қилса, шуни
қилмоқни орзу қиласиган, саботсиз.

Бурқаъ – юз пардаси, юзга тутадиган парда.

Бум – Бойқуш.

Бўй – ҳид, ис.

В

Вадод – муҳаббат, дўстлик.

Вард – атргул.

Васф – таърифлаш, мақташ, васф этмак –
мақтамоқ, таърифламоқ.

Ваҳши рам – ваҳший ҳайвонлардай чўчиб
қочувчи.

Воқиф – хабардор, огоҳ.

Вожгун – тескари, остин-устун, тўнтарилган.

Г

Гавда хар – эшак гавдали.

Гардун – осмон.

Гарониш – шаҳар бошлиғи, шаҳар ҳокими.

Гирён – йиғлоқ.

Гису – соч, чаккага түзғиб түшган соч.

Гирибон – ёқа.

Гудоз – эриш, куйиш, азоб.

Гузор – ўтиш.

Гулгун – гул рангли, қизил.

Гулжабин – пешонаси гулга ўхшаш.

Гул узор – гул юзли.

Густоҳ – одобсиз, андишасиз, тортингмайдиган, ҳайқмайдиган.

Гуфтор – сўз, нутқ.

Гўфтигў – сўзлашиш.

Гўё – сўзловчи, сўзга чечан.

Гўша – бурчак, пана жой.

Д

Даври мужгон – киприк чанбари, киприк айланаси.

Дандон – тиш.

Дар – эшик.

Дарранда – йиртқич.

Дастор – салла.

Дашти Хито – Хитой чўли, Тибет яйлови.

Даҳан – оғиз.

Даҳр – дунё.

Дег – қозон.

Дийда – кўз.

Дийдаи хуноб – қонли кўз, қон ёшли, қонга тўлган кўз.

Дилафгор – дили яраланган, қалби жароҳатли.

- Дилдор – дилтортар, яқин киши, ёр.
Дили афсурда – күнгли чүккан, эгилган.
Дилкушо – күнгил очғувчи.
Дилсұз – дилни күйдирувчи, таъсири үткір,
жонкуяр, юраги ўртандан.
Дирам – танга.
Дом – тузок.
Дузд – йўлтўсар, ўғри.
Душвор – қийин, оғир, мушкул.

Ж

- Жабин – пешона.
Жалий – равшан, очик, иирик, кўзга кўринарли.
Жало – ватанни ташлаб кетиш, ватандан
ажралиш.
Жамжоҳ – Жамшиддай улуғ мартабалик.
Жарас – қўнғироқ, секин овозли қўнғироқ.
Жафожӯ – жафони хоҳловчи.
Жилвагар – жилва қилувчи.
Жовидон – доимий, абадий.
Жонбахш – жон бағишлиовчи.
Жониб – тараф, томон.
Жоҳ – мартаба, даража.
Жуъд – жамалак, соч ҳалқаси.
Журъа – бир қултум, бир ютум.
Журм – гуноҳ, жиноят.

З

- Забон – тил.
Забун – оёқ ости, ерга урилган, паст.
Замима – ёмон ёмонлашга лойиқ.
Зард – сариқ.
Зару сийм – олтин, кумуш.

Зарф – идиш.

Заъф – заифлик, кучсизлик.

Захм – заха, яра.

Зокир – ёд қилувчи, эсга олувчи, тилга олувчи.

Зоиқа – маза билиш сезгиси, тилнинг учи, оғиз.

Зоҳир ўлмоқ – кўринмоқ.

Зулмхў – одати зулм қилиш бўлган киши.

И

Ибтидо – бошланиш, киришиш.

Ибром – қисташ, қаттиқ талаб қилиш.

Ижтимо – бирга йигилиш, тўпланиш.

Издиҳом – бир ерга тўпланган халқ, аломон.

Илик – қўл.

Илтизом – мажбурият, бирор ишни бажаришни ўз зиммасига олиш.

Инжимоқ – озор топмоқ.

Интихоб – танлаш.

Исо нафас – ўткир нафасли.

Ифшо – фош қилиш, сир очиш.

Иқдом – қадамлар.

Иҳтисоб – сўроққа тутиш, тергаш.

К

Кабир – катта, улуғ, қудратли, зўр, катта ёшли.

Кабк – каклик.

Кабки дари – дара каклиги.

Кажрафтор – тескари айланувчи.

Канъон – Арабистонда қадимий бир шаҳар.

Кантуралар – канторалар.

Карам – яхшилик, олийжаноблик, эҳсон, марҳамат, сахийлик.

Карру фар – мақтанчоқлик, ҳашамат.

Кас – киши, одам.

Касрат – күплик, мүллик.

Комёб – баҳраманд, фойдаланган, лаззат топған.

Килик – қалам.

Кишвар – ўлка, шаҳар, мамлакат.

Кишвари ҳусн – гүзәллик ўлкаси.

Кордон – ишбилармөн, тажрибакор, ишбоши.

Коҳдон – сомонхона.

Кудурат – қайғу, ғам.

Кулоҳ – телпак, дўппи, дарвешлар бош кийими.

Қўҳи ғам – қайғу тоги.

Қўҳсор – тоғлиқ ер.

Л

Лаим – паст, хавас, нокас.

Лайлут наҳор – кеча-кундуз.

Лак – юз минг.

Ланг – чўлօқ, оқсоқ.

Лаъли Бадаҳшон – Бадаҳшондан чиқадиган лаъл.

Лаъли хушоб – тиниқ лаъл (лабга ўхшатма).

Лаоли – олий, аъло.

Лағзиши мастона – мастилик жазаваси, харакатлари.

Лаҳҗқай гуфтор – ўз оғзидан эшитилган сўз.

Лол – соқов.

Лоф рахши – мақтанчоқлик оти.

Лоғар – озғин.

Лояъд – беҳисоб, сон-саноқсиз.

М

Мавзун қад – келишган гавда.

Маъво – жой, ўрин, уй.

Мавҳум – ваҳимлар.

Мадҳ – мақташ, мақтов.

- Маъдум** – йўқолиб кетган, йўқ.
- Магас** – чибин, пашша.
- Мазраъ** – экин жой.
- Маъзур** – узрли, афв этилган, кечирилган.
- Майгун** – май рангли, майдек қизил.
- Макрамат** – иззат, хурмат, олийжаноблик.
- Марг** – ўлим, ажал.
- Мардум** – одамлар, кишилар, кўз қорачуғи.
- Мардуми сахро** – қишлоқ халқи.
- Маъсият** – гуноҳ.
- Матлаб** – сўралган, талаб қилинган нарса.
- Машварат** – кенгаш.
- Машом** – бурун, думоф.
- Мақдам** – қадам қўйилган ер, келиш.
- Мағмум** – қайғули, ғамли.
- Маҳз** – холис, соф.
- Маҳлиқо** – ой юзли.
- Маҳфил** – базм, ўлтириш.
- Муолиж** – илож қилувчи, даволавчи, табиб.
- Муҳимми хайр** – яхшилик иши (тўй, зиёфат ва бошқалар).
- Мустажоб бўлиш** – бир тилакнинг қабул бўлиши.
- Мутриб** – созанда, чолғувчи.
- Муҳаққар** – кам, арзимас, кичкина.
- Монанд** – ўхшаш.
- Мор** – илон.
- Моҳи тальят** – ой юзли.
- Моҳи маҳфил оро** – базмларни безагувчи ой, гўзал.
- Мўйи оташдийда** – ўтга тушган қил.
- Мўйи сар** – бош туки, соч.

H

Надим – хизматчи, ҳамсұхбат.

Надомат – ўқиниш.

Насим – шаббода, шабада.

Нашот – севинч.

Нигоҳ – қараш.

Ним нигоҳ – қийғоч қараш.

Нимшикан – ярим синик.

Ниҳол қомат – ўсмир күчатдай қомат.

Ниҳон – яширин.

Новак – ўқ.

Ноёб – кам топиладиган, сийрак учрайдиган.

Нозук миён – хипча бел.

Ноком – орзусига етмаган, мақсадига етмаган.

Носих – насиҳат қилувчи.

Нузҳат – хурсандлик, күнгил очиш.

O

Оби сафо – тоза сув.

Оби ҳайвон – тириклик суви.

Обшор – шаршара, сероб.

Осиб – зиён, заҳмат, қийналиш.

Осиё – тегирмон.

Остин – енг.

Оташбор – ўтли.

Ош арус – никоҳ түйи.

Ошуб – тўпалон.

Оқил – ақлли одам.

Оғушта – аралашган.

Оҳуи Чин – Хитой кийиги.

П

Пайкар – гавда.

Пайкон – ўқ.

Паймон – ваъда, сўз бирлиги.

Паймона – пиёла, қадаҳ.

Пайғом – хабар, дарак.

Пайғоми манзума – назм билан ёзилган хат.

Пари кирдор – қилиғи парига ўхшаш.

Партав – ёруғлиқ асари, нур, шуъла, порлоқлик.

Пинҳон – яширин, номаълум, бекитилган.

Пой – оёқ.

Пур анвар – нурга тўла.

Пурмул – лиммо-лим, тўла май.

Р

Рам – ҳуркиш, чўкиш, қочиш.

Рамак – энг охирги нафас, жон чиқар чоғдаги нафас.

Рамида – хурккан, чўчиган.

Рахш – от.

Реву ранг – хийлаю макр.

Риё – иккюзламалик.

Ришта – ип.

Риҳлат – кўчиш, сафар.

Ризвон – жаннат, боғ.

Руқъа – мактуб, хат.

Рух афзо – жон бағишловчи.

Роз – сир.

Розидил – юрак сири.

Рўзи ҳижрон – айрилиқ куни.

Русияҳ – юзи қора.

С

Сабо – тонг шамоли.

Сабукбор – енгилтак, юки енгил.

Самар – мева, ҳосил.

Самоъ – эшитиш.

Сангдил – тош күнгил.

Сангсор – тошбүрөн.

Сарафroz – боши баланд, севинган.

Сарви хиромон – гүзал, қомати келишган, севикли.

Саргашта – саргардон, боши айланган.

Саркаш – итоатсиз, бош бермас, ўжар, йўлга кирмас.

Сафиджома – оқ кийим, оқ тўнли.

Сахо – сахийлик, қўли очиқлик.

Саҳв – хато, янгилиш.

Сиймбар – кумуш тан, оқ бадан.

Сиришк – кўз ёши.

Сойил – гадой, тиланчи.

Сомон – бойлик, тартиб, тинчлик.

Соғар – қадаҳ.

Субҳ – тонг.

Субҳи васл – гүзал дийдорига етишув тонги.

Сунбул – қора райхонга ўхшаш бир хил кўкат.

Сўзан – куйган, ўртанган.

Сўй – тараф.

Сўйи само – осмон томонга қараб.

Т

Тавалло – ялиниш.

Тавф – айланиш, юзни суртиш, зиёрат.

Тажаммул – тантана, безак, гүзәллик.

Таъжил – шошма-шошарлик, ошиқиш.

Тазаллум – сүзлаш.

Талх – аччиқ.

Тамасхур – масхаралаш.

Тамиз – бир нарсага фаҳми етиш, ажраты билиш.

Таноб – узунлик ўлчови. Тахминан гектарнинг олтидан бирига тўғри келади.

Тармева – хўл мева.

Тарғашта – хўлланган.

Тариқи маъдалат – адолат қодаси.

Таррор – ўғри, кисавур.

Тасхир – қўлга олиш, забт этиш, ром қилиш.

Тафохур – фахрланиш.

Тафриқа – келишмовчилик, тарқоқлик.

Тахолуф – қарама-қаршилик, мос келмаслик.

Тағафул пеша – билиб билмасликка соладиган киши.

Таҳипо – оёқ ости бўлиш.

Тийр – ўқ.

Тийри мижгон – киприк ўқи.

Тиги бениём – қинсиз қилич.

Тиги дудам – икки ёқлама ўткир тиғ.

Тоқат гудоз – тоқатдан ташқари, чидаб бўлмайдиган.

Тужкор – савдогарлар.

Тундхў – кўрс қилиқли.

У

Үнвон – сарлавҳа, китоб ва мактубнинг бош қисми.

Үне – улфат.

Урушжұ – урушқоқ.

Ушиқоқ – ошиқлар.

Үқбо – охират, нариги дунё.

Үзлат – чекиниш, кишилардан четланиш.

Үружд – юксалиш, юқори күтарилиш, күкка күтарилиш.

Ф

Фавт – йўқолиш, йўқотиш, ўтиб кетиш.

Фарш – гилам.

Фавқ – уст, юқори.

Файёз – жуда файзли, лутф ва карам қилувчи.

Фалакфарсо – фалакка етадиган, фалакни орқада қолдирадиган.

Фикрат – ўйлаш, фикр қилиш, фикрлаш, тушунча.

Фикри салим – соғлом фикр.

Феъли бад – ёмон қилиқ.

Филжумла – бир навъ.

Филмасал – мисолда келтирилганлари каби.

Фирдавс – жаннат боғи.

Фором – ёқимли.

Фузун – ҳаддан зиёда, ортиқ.

Фусунсоз – ҳийлагар.

Х

Хаданг – ўқ.

Хаданги новак – киприк ўқлари.

Хасм – душман, ёв.

Хатм – тугалиш, тугатиш.

Хешу табор – қариндош-уруг.

Хижил – хижолат, уялиш.

Хильят – түн, кийим-бош.

Хирад – ақл.

Хиром – юриш, чиройли юриш.

Хислати хўш – яхши хислат, яхши қилиқ.

Хоб – уйқу.

Худдом – ходимлар, хизматчилар.

Хўбрў – гўзал, чиройли юзли.

Хуршид – қуёш.

Ч

Чарх – осмон.

Чашм – қўз.

Чораи беҳбуд – соғайиш, яхшилик чораси.

Чоки гирибон – ёқа йиртиғи.

Чўбин – ёғочдан ясалган.

Чўғз – бойқуш, бойўғли.

Ш

Шаб – кеча.

Шабоб – ёшлиқ, йигитлик.

Шаҳбоз – лочин.

Шамъи шабистон – базм кечаларининг шамъи.

Шамшири дудам – икки томонлама ханжар.

Шарар – учқун, алнга, ёлқин.

Шароби арғувон – қизил май.

Шархи рес – сирин сўзлаш.

Шафий – шафоат этувчи, воситачи.

Шаҳд – бол.

Шикор – ов.

Шоми фироқ – айрилиқ оқшоми.

Шиква – шикоят, нолиш.

Шухра – шухрат, машҳурлик.

Шумор, шумора – саноқ, ҳисоб.

Шүрида ҳол – ақволи паришон, мушкул.

Шүриши маҳшар – қиёмат ғовғаси.

Шүру шар – түполон, жанжал, құзголон.

Ә

Эрам – афсонавий бир боғ.

Эсор – сочиш, бағишкаш.

Эсқормоқ – хаёл қылмоқ, эсламоқ.

Эран – эрлар, мардлар.

Эргана – чодирнинг эшиги.

Я

Явмул –жазо – жазо куни (қиёмат).

Якранг – бир тусли, үзгармайдиган, түғри вафодор.

Яксон – бир хил, бир текис.

Яғмо – толон-торож, бузғунлик.

Ябоб – хароб.

Яза – олдинги, олдинда борувчи.

Язак – кеча қоровули.

Қ

Қабо – узун камзул, узун уст кийим.

Қабоқ – қовок, қош билан киприк оралиғи.

Қамар – ой.

Қаноат пеша – қаноатли.

Қосир – ожиз, бирор ишни сустлик билан қилувчи.

Қосид – хабарчи, алоқачи.

Қисмат – насиба, улуш.

Кудум – қадамлар.

Кузот – қозилар.

F

Ғазабнокона – ғазабланган ҳолда.

Ғамгусор – ғамхұр, меҳрибон, қайғуни кетказувчи.

Ғаддор – алдамчи, хиёнатчи, бераҳм, золим.

Ғаним – душман, қарши томон.

Ғаффор – гунохларни кечирудүчү.

Ғино – бойлик.

Ғулу – ғавғо, шов-шув.

X

Ҳаводис – ҳодисалар, воқеалар

Ҳадар – бекорга, беҳуда сарф бўлиш.

Ҳадаф – нишона, мўлжал.

Ҳадди имкон – мумкин қадар.

Ҳаёти жовидон – абадий ҳаёт.

Ҳаён – фойда.

Ҳажр – айрилиқ.

Ҳарсў – ҳар тарафга.

Ҳидоят – тўғри йўл кўрсатиш, тўғри йўл топиш.

Ҳилол – янги кўринган ой.

Ҳижрон, ҳажр – айрилиқ, жудолик.

Ҳодий – тўғри йўл кўрсатувчи, йўл бошловчи, етакчи.

МУНДАРИЖА

<i>Н.Жабборов: Муқимийнинг ёнмаган қўлёзмалари</i>	3
ЯНГИ ТОПИЛГАН ШЕЪРЛАР.....	8
Ғазаллар	8
Мухаммаслар.....	43
МАТНИ ҚАЙТА ТИКЛАНГАН ШЕЪРЛАР	63
Ғазаллар	63
Мухаммаслар.....	100
Маснавий.....	108
“Саёҳатнома”лар.....	112
Изоҳлар	125
Луғат	144

Адабий-бадиий нашр

Кўлдош ПАРДАЕВ

БИЗ БИЛМАГАН МУҚИМИЙ

*(Янги аниқланган ва матни қайта тикланган
асарлар)*

Муҳаррир:

Дилноза Рустамова

Техник муҳаррир:

Файзулла Азизов

Дизайнер:

Василий Бурцев

“Muharrir nashriyoti”

Лицензия: АI № 309. 2017 йил 22 июн.

Теришга 2019 йил 02 декабрда берилди.

Босишга 2019 йил 16 декабрда рухсат этилди.

Бичими: 84x108 1/32 «PT Sans» гарнитурасида
офсет босма усулида оффсет қоғозида босилди.

5 шарт. б.т. 8,15 ҳисоб нашр. таб.

Адади 300 нусха. 167-сон буюртма.

“Муҳаррир нашриёти” матбаа бўлимида чоп этилди.
100185, Тошкент шаҳри, Чилонзор тумани, 20^А-мавзеи,
Сўгалли ота кўчаси, 5-уй. E-mail: muharrir@list.ru

ISBN 978-9943-6285-0-2

A standard linear barcode representing the ISBN number.

9 789943 628502